

DE CE NU SUNTEM NOI UN CULT?

Pentru mine este un mare privilegiu că pot să fiu din nou la amvon după o absență de aproape trei luni. A fost un timp greu atât pentru mine, cât și pentru veverițe. Acest timp de odihnă m-a relaxat și cred că și voi doriți să intrăm din nou în serviciul divin. Săptămâna viitoare vom ține o trezire, pentru că Domnul mi-a promis ceva nou și diferit în slujbă. Astfel, dacă va fi cu voia Domnului, vom începe această lucrare nouă chiar aici, în Tabernacol.

Nu avem stabilite nici un fel de adunări decât în luna ianuarie când vom merge în Australia și în Noua Zeelandă. După aceea avem o invitație de la fratele Osborn, pentru o adunare unită la Tulsa, dar aceasta nu este sigură.

Mă bucur frate Jeffreys că pot să-ți strâng mâna din nou. Mă bucur și pentru că pot să-l ascult pe fiul tău cântând, în timp ce tu îl acompaniezi cu instrumentul. Mie îmi place mult acest fel de a-L lăuda pe Domnul: tatăl și fiul împreună. Vouă nu vă place? *„Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze.”* (Proverbe 22.6). Așa este corect! Și tu, domnule Guenther, știi că așa este corect: *„Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni nu se va abate de la ea.”* Acesta este adevărul. S-ar putea ca uneori să se depărteze de ea, dar ea nu se va depărta de el. Vedeți? Va sta întotdeauna cu el. Acest antrenament timpuriu, sau oricum îl numiți, îl va urma cu certitudine.

L-am întâlnit pe fratele Jeffreys afară, iar când l-am

văzut m-am gândit că întotdeauna sunt foarte bucurosi când mă întâlnesc cu frați cunoscuți. Trezirea din seara aceasta este numai pentru poporul din Tabernacol. Dorința noastră este să fim aici în seara aceasta, mâine dimineață și mâine seară.

Uneori, oamenii au un fel de a crede foarte ciudat, foarte straniu, dar noi suntem bucuroși să vedem că credința noastră se găsește în Biblie.

Dacă în seara aceasta sunt printre noi frați și surori care aparțin la o anumită sectă, vreau să le spun că sunt bine veniți și-i rog să stea liniștiți. Da, voi sunteți bineveniți. Dacă cumva nu veți fi de acord cu ceea ce voi vorbi în seara aceasta, ei bine, să faceți așa cum fac eu când mănânc plăcintă cu cireșe, care este preferata mea, și găsesc vreun sâmbure. Desigur, nu arunc toată plăcinta, ci numai sâmburele, după care continui să mănânc prăjitura. Sau când mănânc carne de pui, dacă atingeți osul nu renunțați la pui. Ei bine, așa aș vrea să faceți și în seara aceasta cu ceea ce veți auzi vorbindu-se în locul acesta. În următoarele trei adunări care se vor ține în locul acesta, aș vrea să facem o scurtă recapitulare cu privire la ceea ce crede și învață această biserică.

Singura modalitate de a convinge o persoană să creadă această învățătură este s-o conduceți pe cale până când va putea să recunoască faptul că acesta este adevărul. Numai așa veți reuși.

Fratele Woods, care este un bun prieten, obișnuia să spună că dacă bateți un cui numai pe jumătate și scândura nu este prinsă bine, vântul o va trânti foarte curând jos, dar dacă îl bateți bine, nimic nu o va putea clinti din loc. Astfel, dacă în seara aceasta voi fi aspru în anumite privințe, aș vrea ca musafirii noștri să nu creadă că am intenția să-i arunc jos, căci dimpotrivă, doresc să vă conduc pe cale până veți putea înțelege ce crede biserica aceasta.

Toți cei care înțeleg ce vreau să spun, să zică „Amin!” (adunarea spune: „Amin!”). În ordine. Cu aceasta am clarificat o problemă. Cred că se înregistrează, pentru că, dacă mai târziu cineva va dori să afle pe ce stăm noi și care este fundamentul nostru, să poată asculta benzile. De fapt înregistrăm tot timpul pentru că aici vin tot alți oameni, iar noi mergem mai departe. Desigur, nu vom reuși să trecem peste toate învățăturile bisericii, dar le vom atinge pe cele mai importante.

Luni și marți voi pleca să mă rog, ca să fiu pregătit pentru serviciul de vindecare. Atunci veți putea să-i anunțați pe toți aceia pe care doriți să-i aduceți înăuntru pentru trezirea care va urma. Să le spuneți însă că nu trebuie să vină zicându-și: „Acum alerg acolo să se roage pentru mine, iar mâine seară...” Să nu faceți aceasta! Voi să veniți înăuntru ca să ascultați Mesajul, deoarece ne vom lua timp să așezăm Cuvântul atât de aproape încât Diavolul să nu aibă nici un pic de loc ca să se miște. Dacă veți lăsa credința să meargă până la capăt, până când începeți să credeți, lăsați-vă subconștientul să acționeze, pentru că atunci îl va urma credința lui Dumnezeu și veți merge înainte corect. Vedeți? Aceasta pentru că credința voastră nu va face prea mult; subconștientul vostru trebuie să se miște în aceeași direcție cu credința voastră, și atunci credința lui Dumnezeu se mișcă în spatele ei și confirmă totul. Înțelegeți? Dar dacă aceasta este credința voastră și veți spune: „O, da! Eu am făcut chiar acum aceasta!” sau dacă în subconștientul vostru veți zice: „Mă întreb dacă acest lucru va lucra în mine?”, nu se va întâmpla nimic. Vedeți? Dorința noastră este să avem un serviciu adevărat de vindecare, de aceea, înainte de a-i primi pe oameni în sală, am vrea ca ei să înțeleagă cu adevărat de ce vin acolo. Altfel, amintiți-vă și veniți în vizită, iar noi vom fi bucuroși să vă primim.

Să nu uitați că mâine dimineață vom continua cu învățătura pentru biserică, și la fel mâine seară. Toți cei care doresc să participe la servicii, sunt bineveniți. Noi ne bucurăm întotdeauna să vedem pe oricine. În seara aceasta însă, este îndrumarea acasă a poporului care face parte din acest Tabernacol și care este crescut în această învățătură. Când mergem pe câmpul de misiune al Evangheliei, noi prezentăm numai învățătura evanghelică fundamentală a Scripturii, dar când suntem în Tabernacol, avem

gândurile și credința noastră, ca biserică, și peste aceasta vom trece în seara aceasta.

Înainte de a deschide Cuvântul binecuvântat, să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Atotputernicule Dumnezeu, înainte ca lumea să înceapă să se învârtă în jurul primului atom, Tu erai Dumnezeu și nu Te-ai schimbat deloc; iar când nu vom mai fi atomii ca să țină lumea sus și nu va mai fi lumea ca să fie ținută sus, Tu vei fi încă Dumnezeu.

Tu ești din veșnicie în veșnicie. Tu ești Dumnezeu și nu ai avut nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții. Tu vei fi întotdeauna. Tată, pentru că ești infinit, iar noi suntem ființe mărginite, cerem mila Ta divină, Dumnezeule, pentru că ne dăm seama că vrei să ne scoți din elementele acestui trup și să ne duci în veșnicie. De aceea, am venit în locul acesta, Doamne, ca să ne verificăm salvarea, să vedem cum stăm față de Cuvântul Tău și să vedem cum suntem situați în experiențele noastre.

Trăim noi așa cum Ți este plăcut Ție? Este duhul nostru în legătură cu Duhul Tău? Este învățătura noastră în concordanță cu Biblia? Tată, ajută-ne ca în următoarele trei servicii să le examină pe amândouă, îndeaproape. Dăruiește-ne aceasta, Doamne.

Binecuvântează păstorul de aici, diaconii, administratorii și pe toți credincioșii acestei biserici, poporul care vine aici. Eu nu îi cunosc pe mulți dintre frații care vin aici, dar sunt sigur că Tu cunoști totul despre fiecare în parte. Doamne, noi toți am venit în seara aceasta cu un scop aici: ca să avem părtășie în jurul Cuvântului scris. Dă-ne Duhul Tău în viețile noastre, ca să putem sta în pace, cumpătați și în frică de Dumnezeu, și ajută-ne să ne cercetăm viețile prin Cuvântul Tău. Îngăduie aceasta, Doamne.

O, Doamne, în seara aceasta sunt prezenți în mijlocul nostru frați din diferite biserici. Eu mă bucur mult pentru că au venit aici pentru părtășie. Poate în unele probleme mărunte de învățătură ne vom deosebi, dar toți avem aceeași țință, de aceea, stăm ca frați într-un front comun. Întărește, Doamne, părtășia noastră și leagă-ne prin legăturile dragostei și ale harului Tău, pe care le dorim din belșug peste noi.

Doamne, noi știm că un om nu poate conduce sufletele care merg spre destinația veșnică, de aceea, Te rugăm să trimiți Duhul Sfânt pentru ca El să ne introducă direct în Cuvânt și să ni-L explice în legăturile dorite de El, ca să le putem cunoaște. Îngăduie aceasta, Doamne. Iar atunci când serviciul divin se va termina, fă să plecăm din locul acesta ca o biserică întărită, uniți împreună și să punem inimile și scopurile noastre împreună cu concetățenii Împărăției lui Dumnezeu, și să ne mișcăm înainte ca niciodată.

Doamne, doresc să-Ți mulțumesc aici, în fața bisericii din locul acesta și a poporului prezent, pentru faptul că mi-ai dat câteva săptămâni de odihnă. În seara aceasta mă simt minunat pentru că simt prezența și binecuvântarea Ta. O, Dumnezeule, Te rugăm și pentru fratele nostru care va pleca peste ocean, departe în întuneric, în țări care nu te cunosc pe Tine și unde viața lui poate fi în pericol. Binecuvântează-l pe fratele Jeffreys, pe fiul și soția sa și dă-le o mare înmprospătare. Fie ca el să facă spărturi în întunericul de acolo, astfel ca Lumina Evangheliei să lumineze din plin și până departe. Ascultă-ne, Tată, pentru că Te rugăm aceasta în Numele Domnului Isus, Fiul Tău. Amin.

În seara aceasta vom citi din mica mea Biblie Scofield. Tocmai s-au împlinit douăzeci și cinci de ani de când o am și o mai pot citi numai cu ajutorul ochelarilor.

Dacă voi avea timp, în seara aceasta aș vrea să ating mai multe puncte. Unul dintre ele este, De ce suntem numiți Biserica? Apoi, De ce nu suntem un cult? De ce credem în siguranța veșnică a sufletului unui

creștin? De ce condamnăm femeile predicatori? De ce botezăm prin scufundare? Și, va trece Biserica prin necazul cel mare? Și încă multe subiecte, cincisprezece sau optsprezece, pe care aș vrea să le atingem în aceste adunări.

Pentru seara aceasta m-am oprit asupra temei: „**De ce noi nu suntem un cult?**” și cred că Domnul este Cel care mi l-a pus pe inimă. Încă de la început vreau să vă spun că noi nu suntem împotriva grupărilor care sunt culte, dar aș vrea să vă explic de ce noi nu am intrat în niciun cult. După cum știți, eu am fost ordonat într-o mică biserică baptistă. Până de curând baptiștii nu erau un cult, dar acum au devenit și ei la fel ca ceilalți. În ce ne privește însă, noi nu vom deveni niciodată un cult!

Noi nu suntem o organizație. Suntem o grupare înregistrată la Tribunal și ne adunăm împreună ca să ne închinăm lui Dumnezeu, dar nu suntem un cult. Peste noi nu stăpânește nimeni. Vedeți? Deci, nu suntem o denominațiune, ci suntem doar o adunare, adică o părtășie de credincioși creștini. Dacă doresc, oamenii care vin aici pot face din această biserică un acasă, dar pot veni aici și dacă nu sunt de acord cu ceea ce învățăm noi. Este în ordine. Cât timp sunteți creștini puteți avea părtășie cu noi și mâna noastră este întinsă la fel ca pentru ceilalți. Înțelegeți?

Dacă am spus că noi credem în botezul prin scufundarea în apă, iar voi credeți în botezul prin stropire și-l susțineți, noi vom fi față de voi exact cum am fi dacă am fi de acord. S-ar putea să nu vedem lucrurile la fel, dar cât timp ești un frate creștin sau o soră, sunteți bineveniți în mijlocul nostru.

Noi nu suntem un cult deoarece cred că aceste culte separă frățietatea. Unii spun: „Noi nu vrem să avem nici o legătură cu trezirea aceea pentru că este metodistă!” Sau: „Nu avem nici o legătură cu aceasta pentru că este o trezire baptistă, iar noi suntem metodiști!” Frate, dacă Hristos este în ea, noi dorim să avem legătură cu ea. Vedeți, din pricina acestor lucruri suferă Trupul lui Hristos. Adevărul este că Hristos nu a

întemeiat nici un cult. Aveți puțină răbdare și vă voi dovedi aceasta.

Mâine seară aş vrea să privim aceste lucruri din punct de vedere istoric. Vom trece repede prin toate pentru că nu avem mult timp la dispoziție și aş vrea să mergem mai departe. Vă stau însă la dispoziție dacă aveți unele întrebări.

Adevărul este că prima sectă, prima biserică sectă pe care am avut-o vreodată, este Biserica Catolică. Ea este cea mai veche și a fost întemeiată la trei sute și ceva de ani după moartea ultimului apostol. Acesta este adevărul. Dacă vreți puteți citi aceasta în cartea „Părinții timpurii ai Niceei”, precum și în unele scrieri ale lui Josephus sau ale altor mari istorici. Vedeți, ea a apărut la trei sute de ani după apostoli, dar mai înainte, în tot timpul Bisericii primare, nu a fost nici o sectă.

Catolicismul este prima biserică cult, iar bisericile protestante sunt tot culte care au ieșit afară din alt cult (din catolicism). Prima reformă a venit prin Luther, apoi au urmat Zwingli, Calvin și așa mai departe. A urmat trezirea lui Wesley, apoi Alexander Campbell, John Smith și alții. Ultima mișcare pe care am avut-o, sunt diferitele faze ale epocii penticostale.

Eu cred că Dumnezeu a lucrat în fiecare epocă, dar cred că ați observat și voi că de fiecare dată când o biserică decade, ea decade atunci când devine un cult. Și încă ceva: de câte ori decade o biserică, Dumnezeu nu se mai ocupă de ea s-o ridice, ci merge mai departe la sămânță. Noi putem urmări acest adevăr în Istorie: niciodată în Istoria bisericii, nici o biserică nu s-a mai ridicat după ce a decăzut: nici metodiștii, nici baptiștii, prezbiterienii, luteranii, etc. Când cad, sunt duse. Acesta este adevărul.

Când Dumnezeu a ridicat un bărbat, acesta nu a întemeiat niciodată un cult, ci a format o biserică. Dumnezeu lucrează cu

indivizi, nu cu un cult. El nu a folosit niciodată un cult, ci a lucrat întotdeauna cu o persoană. În Vechiul Testament, El a lucrat întotdeauna cu un bărbat și la fel o face și în Noul Testament. Întotdeauna, în toate epocile, El a lucrat cu indivizi, nu cu culte. Și vă întreb: Dacă Dumnezeu nu este într-un cult, care este folosul meu să am ceva a face cu vreunul? Eu nu vorbesc despre oamenii din acel cult, ci vorbesc despre cult în sine, pentru că poporul lui Dumnezeu este prin toate acele culte.

Dumnezeu nu lasă niciodată să se întâmple ceva fără să avertizeze mai întâi. Eu nu pot fi de acord cu ceva care este împotriva Cuvântului. De multe ori, din aceste biserici vin tot felul de articole, ca de exemplu: învățătura despre sânge și ulei. Cred că vă amintiți de scrisoarea pe care am primit-o de curând. Motivul pentru care nu am fost de acord cu această învățătură, este că nicăieri în Cuvânt nu scrie așa ceva. Acesta este motivul pentru care sunt împotriva cultelor: pentru că ele nu sunt în Cuvânt. Noi trebuie să avem o bază biblică pentru credința noastră, și adevărul este că nu ne putem baza pe învățătura vreunui cult, ci doar pe Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că singura bază a credinței este Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu nu vorbește despre nici un cult, ci dimpotrivă este împotriva lor, noi trebuie să vorbim ce spune Cuvântul, indiferent ce ne spune episcopul sau oricine altcineva. Dacă vorbirea lui nu este în acord cu Cuvântul lui Dumnezeu, este greșită. Vedeți, acesta este Etalonul nostru. Cuvântul trebuie să fie baza tuturor lucrurilor. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie „Aminul!” nostru.

Desigur, nu vreau să spun că oamenii din culte nu sunt credincioși, deoarece în ele sunt mii de suflete scumpe, copii ai lui Dumnezeu, dar ei sunt prizonieri acolo. Și Cuvântul lui Dumnezeu este împotriva lor.

Eu cred că orice doctrină care este pe pământ acum, sau care a fost vreodată, a fost arătată mai dinainte prin Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul Lui ne pune la dispoziție tot ceea ce ne trebuie, tot ce avem nevoie. În Cuvânt se găsește absolut totul: de la... începutul nostru până la sfârșit; El ne spune totul mai dinainte în Cuvântul lui Dumnezeu, ca o avertizare.

Voi să nu citiți Cuvântul lui Dumnezeu așa cum citiți ziarul, ci s-o faceți prin Duhul Sfânt, vedeți, pentru că Duhul Sfânt Însuși vorbește prin Hristos și Hristos Îi mulțumește lui Dumnezeu pentru că a ascuns aceste lucruri de ochii celor înțelepți și pricepuți, și le va descoperi pruncilor așa cum ar învăța. Vedeți, Dumnezeu nu ne-a învățat niciodată să fim educați sau să înființăm culte, pentru că există o singură cale ca să ajungi corect, iar aceasta este să fii călăuzit de Duhul lui Dumnezeu, iar experiența pe care o ai trebuie să coincidă cu Cuvântul. Atunci o aveți. Vedeți?

Printre noi sunt oameni care urmează diferite căi: calviști radicali și armeni radicali care învață în opoziție unii cu alții. Acum, indiferent cât de subțiri tăiați feliile, sunt două părți. Acesta este adevărul. Amândoi vin cu argumente, dar problema care se ridică este: unde se află adevărul? Eu cred că prin harul lui Dumnezeu vom putea să vi-l arătăm, iar pentru aceasta vom privi câteva din aceste doctrine ale bisericii.

Să ne întoarcem pentru câteva minute la Biblie și să citim din Apocalipsa 17 pentru a vedea unde au început aceste biserici, și ce a început aceasta. Acum, Biblia avertizează dinainte fiecare lucru. Ea avertizează din timp zilele în care trăim. Ne vom opri și la Apocalipsa 13, unde se află profeția despre Statele Unite.

Mai întâi vom citi însă din Apocalipsa 17.1:

„Apoi unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine și a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari.”

Aici totul este redat tainic.

Vedeți, aici avem de-a face cu o femeie cu renume rău.

Dar ca să putem înțelege ce spune Cuvântul aici, mai întâi trebuie să înțelegem ce înseamnă aceste simboluri.

În Biblie, femeia reprezintă biserica. Câți ați știut aceasta? Noi suntem o Mireasă; Biserica este o Mireasă.

„Vino să-ți arăt judecata...” deci urmează o judecată asupra curvei celei mari, femeia necurată care stă pe ape mari. Deci, femeia simbolizează o „biserică”, iar apa simbolizează „popoarele.” (v. 15).

„Și el mi-a spus: „Apele pe care le-ai văzut, pe care șade curva, sunt noroade, popoare, neamuri și limbi.” Vedeți? Înseamnă că femeia aceasta cu renume rău este o biserică mare, iar dacă Biserica lui Hristos este o Mireasă sfântă și curată, cine este această femeie nelegiuită? Deși este o femeie nelegiuită ea are pretenția că ar fi mireasă. Vedeți? Și ce face ea? *„șade pe ape mari”*, adică guvernează, domnește peste popoare. Mai clar, ea are putere printre națiuni, limbi și popoare. Înseamnă că această femeie este o personalitate puternică.

„...cu ea au curvit împărații pământului.” (v. 2). Cine sunt acești împărați? Oameni mari și bogați. Întrebarea care se pune acum este: Cum poate curvi un împărat cu o biserică? Curvia la care se referă Cuvântul aici este spirituală. Deci, este vorba de curvie spirituală.

Ce este curvia? Dacă o femeie căsătorită trăiește cu un alt bărbat, comite curvie. Înseamnă că această biserică se pretinde mireasa lui Hristos, în timp ce curvește cu împărații pământului: viața și faptele ei sunt o necurăție. Oh, Aceasta este adâncă și bogată! Eu iubesc Cuvântul!

Să citim mai departe:

„Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei.” (v. 2).

„Vinul ei”, este ceea ce dă ea, stimulenta ei:
„Noi suntem biserica! Noi suntem aceia care o avem!” Vedeți? Imaginați-vă aceasta în mintea voastră. În ordine.

Ce i-a spus îngerul lui Ioan? *„Vino să-ți arăt judecata care vine peste această biserică.”* Acum priviți.

„Și m-a dus în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie.” (v. 3).

„Stacojiu”, în Biblie, înseamnă „regal”. Cuvântul „stacojiu” înseamnă „roșu aprins”, iar „fiara” reprezintă o „putere”. Ați observat că fiara din Apocalipsa 13.1 a ieșit din mare? *„Am văzut ridicându-se din mare o fiară.”* Faptul că această fiară se ridică din mare înseamnă că această putere s-a ridicat dintre oameni. Tot în Apocalipsa 13.11, când apare acest miel, el a ieșit din pământ, nu dintre oameni. Acesta este Statele Unite. El avea două coarne mici: putere civilă și religioasă, iar după ce a primit putere a vorbit la fel cum a făcut balaurul înaintea lui.

Voi trebuie să vă însemnați aceasta, pentru că noi venim într-o persecuție religioasă în care se vor face aceleași lucruri pe care le-a făcut Roma păgână cu mulți ani în urmă. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Acum vă întreb: Ce înseamnă simbolul acesta? „O femeie care călărește o fiară, o putere.”

Ați observat că atunci când a întâlnit-o Eliezer pe Rebeca era în timpul de seară și ea i-a adăpat cămilele. De ce? Pentru că Eliezer spusese: *„Fă ca fecioara căreia îi voi zice: „Pleacă-ți vadra te rog, ca să beau”, și care va răspunde: „Bea, și am să dau de băut și cămilelor tale”, să fie aceea pe care ai rânduit-o Tu pentru robul Tău Isaac!”* (Geneza 24.14). Și în timp ce era încă în rugăciune, a venit Rebeca, a scos apă și i-a dat să bea, după care i-a adăpat și cămilele. Observați, cămila este un animal. Și același animal pe care l-a adăpat, a dus-o la mirele ei, Isaac.

Astăzi, puterea Duhului Sfânt, pe care Biserica o adapă și l se închină, este cea care o va duce de pe acest pământ, ca să-L întâlnească pe Mire. Seara, Isaac era afară în câmp. Noi nu Îl vom întâlni pe Domnul sus în slavă. (1 Tesaloniceni 4.17) spune că *„noi Îl vom întâlni pe Domnul în văzduh.”*

Oh, aceste cuvinte îi fac pe metodiști să strige!

Gândiți-vă la aceasta! Vedeți? Isaac

(Domnul) a ieșit din casa tatălui său și era afară în câmp când a văzut-o pe Rebeca venind pe o cămilă și ea l-a iubit din clipa când l-a văzut, a sărit de pe cămilă și a alergat să-l întâlnească. Acesta-i adevărul! Acest tablou ne arată unde Îl vom întâlni noi pe Domnul. Vedeți, aceeași cămilă pe care a adăpat-o, a dus-o în casa soțului ei. Și aceeași Putere la care se închină biserica, și pe care lumea o numește fanatism, o va lua sus în văzduh, ca să-L întâlnească pe Domnul. Această Putere este Duhul Sfânt. Și priviți, Rebeca era o fecioară.

Dar femeia despre care vorbim noi este o prostituată.

Acum înțelegeți ce este puterea? Fiara este o putere, iar faptul că are culoare stacojie, înseamnă că este o putere bogată. Deci cum este biserica aceasta? Bogată, mare și puternică; ea este influentă și se întinde peste popoarele lumii. Împărații pământului care au comis curvie spirituală cu ea, sunt oamenii mari de pe pământ.

În câteva minute, noi vom afla cine este această biserică și ce este și cu celelalte culte.

„Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu, era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur, plin de spurcăciuni și de necurăția curviei ei.” (Apocalipsa 17.4).

Ce este potirul pe care îl ținea ea în mână? Doctrina pe care o servește poporului: „Noi suntem biserică! Noi suntem singura biserică adevărată!” Ce a făcut prin aceasta? I-a îmbătat pe împărații pământului: „Noi suntem biserică! Noi suntem marile puteri. Noi suntem cea mai mare și mai puternică biserică din câte există! Veniți, beți cu noi...Toarnă puțin și aici...luați...luați...” Aceasta este ea, *„și în mână ținea un potir.”*

„Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu, era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur, plin de spurcăciuni și de necurăția curviei ei.”

Acum aș vrea să fiți foarte atenți, prieteni, pentru că nu citim dintr-un ziar ci din Cuvântul binecuvântat și veșnic al lui Dumnezeu, despre care este scris că: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece!”* (Matei 24.35). Acesta este adevărul, deci, fiți atenți!

*„Pe frunte avea scris un nume, o taină:
„Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.”*

Cred că mai demult am vorbit, nu aici în biserică, dar am predicat despre tema „Scrisul de mână de pe perete” în care am arătat starea

istorică a Babilonului. Orice teorie care a apărut vreodată, fiecare religie și orice idee care există astăzi în lume, își are originea în Geneza.

Dacă veți lua „Cele două Babiloane” de Hislop, și le veți urmări în istorie, sau unele din acele cărți minunate, veți vedea că am dreptate. Dacă de exemplu, am vrea să vorbim despre femeile predicatori, ar trebui să mergem tot în Geneza, pentru că acolo a fost prima femeie predicatori. Știți ce înseamnă „Geneza”? „Începutul”. Geneza este începutul. Câți din voi știu că acesta este adevărul? Astfel, fiecare lucru care există, trebuie să aibă un început.

Dacă privesc un pom (eu am stat două sau trei luni în pădure), pot să văd cât este de frumos, dar după o vreme merge în jos, iar în locul lui se ridică altul, viața perpetuă.

Dar acel pom a avut un început. Trebuie să aibă un început. În spatele lui a stat o Inteligență supranaturală care a hotărât soiul lui, adică ce va fi: stejar, fag, palmier, sau orice altceva. Dacă la început ar fi fost numai stejarul, astăzi am avea în toată lumea numai stejari. Dar acolo a fost Ceva măreț, o Inteligență Superioară care a aranjat toate lucrurile într-o ordine perfectă. Binecuvântat să fie Numele Lui cel sfânt! El este Cel care a așezat luna și stelele pe bolta cerească. El a pus fiecare lucru la locul lui și tot El este Acela care își așază Biserica în ordine. Când putem da afară din mintea noastră aceste idei sectare și ne aruncăm cu totul pe Calvar, Biserica se întoarce întocmai cum vrea El: spre Nord, spre Sud, spre Est sau spre Vest. El o va așeza în ordine dacă ne vom supune întocmai ca pomii și celelalte creații ale Lui. Voi nu veți auzi niciodată luna spunând: „Deseară am de gând să nu mai strălucesc, așa că veți putea străluci voi, stelelor, în locul meu.” Dar noi suntem diferiți.

Acum, priviți cum a apărut Babilonul. Babilonul a fost construit la începutul Bibliei; apare la mijlocul Bibliei și la sfârșitul Ei. Acolo este ceva. Babilonul a fost construit de Nimrod în Valea Șinear, între

râurile Tigru și Euftrat, Euftratul trecând chiar prin mijlocul orașului. (Geneza 10.10). Și fiecare drum din țara aceea trecea prin Babilon. Porțile cetății aveau cam două sute de picioare (șaizeci și doi de metri) și erau făcute din bronz. Dacă intrai în cetate puteai să constați că toate străzile erau drepte și duceau la tron.

Dacă astăzi mergeți la Roma, veți vedea că toate drumurile duc la Roma. Acolo, la fiecare colț poți întâlni o micuță fecioară Maria cu pruncul Hristos în brațe, indicând drumul spre Roma. Vedeți? Babilonul apare la începutul Bibliei, la mijlocul ei și aici este la sfârșitul Bibliei.

Acum vreau să citesc câteva minute, ca să obțineți baza despre aceasta și să înțelegeți. În ordine.

„Și am văzut pe femeia aceasta (când citiți „femeie”, gândiți-vă la biserică), îmbătată de sângele sfinților...”

Ce înseamnă cuvântul „sfânt”? „Curat, fără vină”.

„...și am văzut pe femeia aceasta îmbătată de sângele sfinților... (Apocalipsa 17.6).

Dacă această femeie este biserica, ea i-a persecutat pe sfinți. Ea este cea mai mare biserică și are putere peste tot pământul; domnește peste multe ape, iar împărații pământului curvesc cu ea. Dar cine este această biserică? Cuvântul spune că este o taină. Acum, Duhul urmează să... Voi știți că în biserică trebuie să fie nouă daruri duhovnicești: de înțelepciune, de pricepere, de vindecare, și așa mai departe.

„...și sângele

martirilor lui Isus.”... Se părea că lor nu le păsa prea mult de ceea ce a spus Isus, ci le păsa de ceea ce a spus biserica. Acesta este adevărul.

„Când am

văzut-o, m-am mirat minune mare.”

„...m-am mirat minune mare.” Lăsați-mă să iau puțin locul lui Ioan și să încerc să deschid puțin aceasta. Ioan a spus: „Ea stă acolo și pretinde că este o biserică creștină. Ea are acces la toți banii lumii și îi are pe împărații pământului la picioarele ei. Ea are toată bogăția, dar cum poate fi beată de sângele martirilor lui Isus? Cum îi poate persecuta ea pe sfinți? Cum putea să-i ucidă pe urmașii lui Hristos și să continue să pretindă că este creștină în ea însăși, că este o biserică creștină?

Să citim mai departe:

„Și îngerul mi-a zis: „De ce te miri? Îți voi spune taina acestei femei și a fiarei care o poartă, și care are cele șapte capete și zece coarne.”

Noi doar citim, dar voi veți prinde aceasta pentru că va fi foarte ușor.

Fiara pe care

ai văzut-o, era și nu mai este, ea are

să se ridice din adânc și are să se ducă la pierzare. Și locuitorii pământului, ale căror nume nu au fost scrise de la întemeierea lumii în cartea vieții, se vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este și va veni.” (v. 7-8).

Aici este ceva dureros și anume, că toți oamenii, nu doar câțiva, ci toți cei ce locuiesc pe pământ se vor mira când vor vedea cine este această femeie. Există numai un grup mic care nu se va mira de aceasta, iar aceștia sunt cei ale căror nume a fost scris în Cartea Vieții Mielului. Când a fost scris numele lor în Cartea Vieții Mielului? Când? La ultima trezire la care au participat? În seara când s-au dus pentru prima dată la altar? Când și-au trecut numele în registrul unei biserici? Nu vreau să vă rănesc, dar Biblia spune clar că numele lor a fost scris în Cartea Vieții Mielului „*înainte de întemeierea lumii*”. Este perfect. Dumnezeu a văzut de la început tot Planul Său de lucrare, a văzut că Îl va trimite pe Fiul Său și El va lua locul păcătoșilor,

că sângele Lui va fi vărsat pentru copiii lui Dumnezeu, și aceasta când? Înainte de întemeierea lumii!

Câți știți că Biblia spune că Sângele lui Hristos a fost vărsat înainte de întemeierea lumii? (Romani 3.25). Când Sângele Lui a fost vărsat, fiecare mădular al Trupului Său a fost scris cu acel Sânge în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Atunci de ce vă mai temeți? O, frate, acest Sânge deschide toate ușile, nu-i așa?

Să citim încă o dată versetul 8:

„Fiara, pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din adânc și are să se ducă la pierzare. Și locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții, se vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este și va veni.”

Cei ce vor fi amăgiți, sunt în număr foarte mare, iar grupul celor care nu vor fi înșelați este foarte mic. Aceștia sunt cei care au numele scrise în Cartea Vieții Mielului de la întemeierea lumii. Ne vom ocupa de aceasta puțin mai târziu.

Acum observați. Femeia aceasta, biserica, era Taina Babilon, și noi o vedem apărând lângă Nimrod. Care era planul lui Nimrod? Nimrod a întemeiat o cetate și a făcut ca toate celelalte cetăți să-i plătească tribut. Am putea vedea și astăzi așa ceva? Există un astfel de loc în timpul nostru? Există o biserică ce domină peste fiecare națiune din lume? Desigur. Există un loc care primește tribut de la fiecare națiune. Să citim însă din Biblie ca să vedeți întregul tablou:

„Când vor vedea că fiara era, nu mai este și va veni... Aici este mintea plină de înțelepciune...”

Câți dintre voi știu că înțelepciunea este unul din darurile Duhului? Căru grup îi vorbește El? Desigur, unui grup care are în mijlocul lui darurile Duhului.

„Aici este mintea plină de înțelepciune...” (v. 9).

Noi știm că Duhul Sfânt ne-a dat făgăduința că în zilele din urmă, darurile Lui vor fi restituite bisericii. Așa se face că darul vindecării lucrează astăzi în mijlocul nostru. Oh, aceasta merge bine! Dar, frate, sunt și alte daruri. Acesta este numai unul dintre ele. Acesta este doar un dar micuț, dar aici este un dar cu mult mai mare. Cel mai bun este darul de înțelepciune al Duhului Sfânt care pune Cuvântul lui Dumnezeu împreună și îi arată bisericii pe ce poziție stă. Este mai mare decât să vindece pe cineva. Noi dorim cu toții să fim bine; dar mai degrabă vreau să am sufletul bine, decât să fiu sănătos trupește. Oh, Doamne! Auziți ce spune Duhul Sfânt prin Ioan în timp ce se afla în Patmos:

„Aici este înțelepciunea, să asculte la Aceasta,”
iar în continuare primim completarea tabloului:

„Aici este mintea plină de înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți, pe care șade femeia.”

Eu știu doar două orașe care sunt construite pe mai mulți munți: Cincinnati și Roma. Cincinnati este construit pe mai mulți munți, dar Roma este construită exact pe șapte coline și domină lumea. Și Ioan ne spune: *„Aici este înțelepciunea...”* Care? Apocalipsa 13.18: *„Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om.”* Nu un grup de oameni, ci un om. *„Și numărul ei este șase sute șaiszeci și șase.”*

Eu am auzit de multe ori că pe tronul papei de la Roma este scris: **„VICARIVS FILII DEI”** și m-am întrebat adesea dacă este adevărat ceea ce se spune.

Trageți o linie și scrieți acest lucru cu cifre romane, apoi vedeți ce iese:

**V I C
A R I V S
F I L
I I D
E I**

**5 + 1 + 100
+ 1 + 5 +
1+50+1 +1 +500
+ 1**

5+1+100+1+5+1+50+1+1+500+1 = 666

Acesta este adevărul. Eu am stat și am privit de aproape coroana triplă a papei, care este sub o sticlă. Jurisdicția iadului, a cerului și a purgatoriului. Vedeți? Eu tocmai vin de la Roma și știu că acesta este adevărul. Deci acest lucru ne este clar.

„Sunt și șapte împărați: cinci au căzut, unul este, celălalt n-a venit încă, și când va veni el va rămâne pentru puțină vreme.”

Acum priviți cât de perfect este totul. Cel care domnea în timpul acela era Cezar. „...celălalt n-a venit încă, și când va veni el va rămâne puțină vreme.” Cine a fost următorul? Nero. Știe cineva cât a domnit el? El și-a ucis mama, a ars cetatea și a pus vina pe creștini, iar în timp ce orașul era mistuit de flăcări, chefua pe deal.

v. 11: *„Și fiara...”* Priviți cât de ticălos a fost acest om. Vedeți? Să mergem mai departe:

„Și fiara, care era și nu mai este, ea însăși este al optulea împărat: este din numărul celor șapte și merge la pierzare.”

Cred că fiecare știe ce înseamnă „a merge la pierzare”: iadul. Dar priviți de unde s-a ridicat această fiară: din Adânc, din iad. (v. 8). Ce este iadul? O groapă fără fund.

Doctrina catolică nu are nici o bază biblică. Eu am discutat de curând cu preotul de la biserica „Inima sacră”, și i-am spus despre botezarea Mariei Elizabeth Frazier.

„Oh” spunea el, ” ai botezat-o așa cum a botezat

biserica catolică la început.”

„Când a botezat biserica catolică așa?”

„În Biblie”, a răspuns el. „Scrie în Biblie.”

„A botezat biserica catolică vreodată așa? Învață ea așa ceva?”

„Da”, a răspuns el.

„Dacă crezi că biserica catolică nu se poate schimba, de ce astăzi nu mai procedează ca în trecut?”

„Ei bine”, a răspuns el. „voi toți credeți Biblia, dar noi credem ce spune biserica. Pe noi nu ne interesează ce spune Biblia, ci ascultăm doar ce spune biserica.”

Acesta este adevărul. Dacă participați vreodată la o expunere de-a lor, încercați și vă veți convinge. Pe ei nu-i interesează ce spune Biblia, ci primesc doar ce zice biserica lor. Vedeți?

Nouă însă nu ne pasă ce spune biserica, ci credem doar ceea ce spune Dumnezeu pentru că în Biblie scrie: *„Lăsați ca cuvântul fiecăruia să fie o minciună, și al Meu să fie Adevărul.”* Acesta este motivul pentru care nu suntem un cult.

Acum fiți atenți!

„Cinci împărați au căzut...” Dacă vreți, vă pot arăta aceasta în istorie. „...unul este și celălalt n-a venit încă.”

Acum priviți fiara. Ea nu este un împărat. Fiara *„era, nu mai este și va veni.”* Ce este aceasta? Succesiunea papală - o putere, o conducere a fiarei. Aceasta s-a întâmplat atunci când Roma papală a luat locul Romei păgâne. Roma păgână a fost convertită și astfel a devenit Roma papală, având în fruntea ei nu un împărat ci un papă. De fapt, papa este un împărat spiritual. Aceasta se vede din faptul că poartă coroană și se pretinde loctiitorul lui Isus Hristos. Așa este.

Acum fiți atenți!

Voi lua doctrina catolică și vă voi dovedi că ea a pătruns și în bisericile protestante, vedeți, ea stă chiar în biserica protestantă. Acest lucru este absolut contrar Bibliei.

Deci *„fiara era și nu mai este”*. Și toți aceia a căror nume nu au fost scrise de la întemeierea lumii, vor fi înșelați.

Haideți să vedem!

„Și fiara care era, și nu mai este, ea însăși este al optulea împărat; este din numărul celor șapte și merge la pierzare.” (v.11). Deci ea va continua până va ajunge în groapa pierzării, la sfârșitul drumului.

v. 12: *„Cele zece coarne pe care le-ai văzut (acum fiți atenți dacă vreți să vedeți ceva izbitor) sunt zece împărați, care n-au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas*

împreună cu fiara.”

Ei nu sunt încoronați ca împărați, ci sunt dictatori; nu au fost încoronați niciodată ca împărați, dar au primit putere ca împărați, sub domnia fiarei (timp de un ceas). Acest lucru se întâmplă chiar acum, în acest timp întunecos. Acum se ridică acești dictatori. Ei „*vor primi putere împărătească timp de un ceas cu fiara.*” În ordine.

„Toți au același gând și dau fiarei puterea și stăpânirea lor.

Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, care sunt cu El, de asemenea îi vor birui.” (v. 13-14).

Aș vrea să mă opresc puțin la cuvântul „aleși”. Când au fost aleși? Înainte de întemeierea lumii. Deci aleșii Îi vor asculta chemarea și Îl vor urma cu credincioșie. Aleluia!

Ei sunt numiți „*aleși și credincioși*”. „Și” este o conjuncție: „*Cei aleși și credincioși vor birui fiara*” oricât de puternică ar fi ea.

Să nu vă temeți de comunism! Comunismul lucrează exact în mâinile lui Dumnezeu (vă pot dovedi aceasta cu Biblia). El este cel care o va pedepsi pe fiară pentru fiecare martir pe care l-a omorât. Da, domnilor. Toți acești împărați au același gând, și o vor urî pe curvă. Comunismul se va întinde în toată lumea. De ce? Pentru că este ridicat de Dumnezeu ca s-o pedepsească pe curvă. Voi ziceți: „O clipă, frate Branham! Comunismul vine de la Dumnezeu?” Absolut. Cu certitudine, această mișcare vine de la Dumnezeu! Așa spune Biblia. Dar rolul ei este numai acela de a împlini judecata lui Dumnezeu

asupra unui popor necredincios, dezonorat și în fărădelege. Ce a rămas în lumea aceasta? Ce am obținut?

Într-una din zilele trecute... O să mă opresc aici numai un minut, dacă este posibil. Am citit un pasaj din Scriptură unde scrie că un copil nelegitim nu va intra în adunarea Domnului timp de paisprezece generații. Câți știu aceasta? Este adevărat, Deuteronom 23, un copil nelegitim.

Dacă o femeie era prinsă pe câmp, departe de protecția omului, și omul acela o biruia, trebuia să se căsătorească cu ea. Indiferent dacă ea a devenit curvă, el trebuia să trăiască cu ea până la moartea lui. Dacă o femeie se mărita cu un bărbat, pretinzând că era fecioară, și nu era, ea putea fi omorâtă pentru aceasta, iar dacă un bărbat și o femeie sunt căsătoriți, și ea naște un copil nelegitim, acela nu va intra în adunarea Domnului până la a paisprezecea generație, iar o generație este patruzeci de ani. Deci, trebuiau să treacă patru sute de ani pentru ca acea sămânță să fie afară în Israel. Dumnezeu urăște păcatul! Cum te aștepti să intri peste Sângele sfânt al Domnului Isus, doar pentru că aparții unei anumite secte? Te aștepti să intri pentru aceasta? Voi veniți pe baza alegerii lui Dumnezeu sau nu veniți deloc. Acesta este adevărul. Diacon, predicator sau orice ați fi, voi veniți doar pe baza alegerii lui Dumnezeu.

Paisprezece generații. Persoana care a vorbit cu mine despre aceasta, mi-a zis:

„Cum vom ști cine va fi mântuit vreodată?”

„Iată o problemă în care ar trebui să fii un bun calvinist”, i-am răspuns eu. Numele vostru a fost pus în Carte înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu are acel Râu de Sânge, aceasta depinde de El. Vedeți?

„Ei bine, dar ce are aceasta cu...?”

Ascultați, tinerilor de astăzi! Nu știu dacă veniți la biserica aceasta sau mergeți în altă parte dar, v-ați gândit vreodată că dacă mai există o generație, copiii voștri vor fi judecați pentru ceea ce faceți voi? Nu aveți nici respect, nici bun simț? Fetelor care sunteți aici și afară purtați pantaloni scurți și alte lucruri, știți că aceasta se reflectă peste fiica voastră? Știați că bunica voastră a fost o ușuratică, iar mama voastră o membră formală, și că acesta este motivul pentru care umblați dezbrăcate în public? Spun aceasta cu toată convingerea și vă întreb: „Ce vor fi copiii voștri?” Da, domnilor. Dumnezeu a spus că El va pedepsi nelegiuirea părinților în copii, până la a treia și a patra generație. (Exod 20.5).

Fratele meu, te-ai gândit vreodată că de câte ori faci ceva corect se răsfârge peste copiii tăi? Să luăm pentru aceasta Evrei 7. Biblia spune că atunci când Avraam s-a întors de la măcelul împăraților, L-a întâlnit pe Melhisedec care l-a binecuvântat... Acum vorbește despre Levi și plata zeciuiei: *„Aceia dintre fiii lui Levi, care îndeplinesc slujba de preoți, după Lege, au poruncă să ia zeciuială de la norod, adică de la frații lor.”* (v. 5).

„Mai mult, însuși Levi, care ia zeciuială, a plătit zeciuiala, ca să zicem așa, prin Avraam;

căci era încă în coapsele strămoșului său, când a întâmpinat Melhisedec pe Avraam.” (v. 9-10).

Iar Avraam era străbunicul lui Levi: *„Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Levi.”* Deci, tată, bunic și străbunic. Și Biblia spune că Levi a plătit zeciuială lui Melhisedec în timp ce era în coapsele lui Avraam. Aleluia! Să nu lăsați pe

nimeni să vă spună că vreo mișcare omenească din lumea aceasta poate să se interfezeze cu marele mecanism al lui Dumnezeu. El merge înainte așa cum a fost planificat de la început. Nu există suficienți diavoli ca să poată încurca Planul Său. Vedeți, Biblia nu spune că Levi a făcut acest lucru „potențial”, ci spune că „*el a plătit zeciuiala*” când era în coapsele străbunicului său. Glorie! Acesta este Domnul meu! O, El știa acest lucru încă înainte de întemeierea lumii! Atunci a știut totul, iar Levi a plătit zeciuială când era încă în Avraam.

O, frate și soră, ce așteptați să mai fie o altă generație, când bărbații umblă și trăiesc cu soțiile altor bărbați, iar soțiile sparg casele altora și își părăsesc familiile? Iată ce a ajuns această generație: o grămadă de nelegitimi, o grămadă amestecată de corupți. De aceea, pentru ei a mai rămas un singur lucru: ziua atomică în care trăim. Acesta este adevărul. Noi suntem la vremea sfârșitului.

Îmi amintesc că odată când am fost la vânătoare de veverițe pe dealurile din Kentucky, am văzut un băiețel care poate nici nu știa să deosebească bine stânga de dreapta.

M-am oprit și am început să vorbesc cu el. Copilul mi-a spus că atunci când va fi mare va merge la armată, apoi a adăugat: „Predicatorule, nu crezi că suntem în timpul sfârșitului?” Vedeți, aceste cuvinte mi le spunea un copil care trăia departe în munți.

„Da”, am răspuns eu, „așa este, fiule, noi suntem în timpul sfârșitului!” Aici suntem. Acesta este ceasul în care trăim, frate. Nu puteți vedea cum au trăit acele mame din trecut, tații, bunicul și bunica? Nu puteți vedea cum a trăit mama și tata? Nu este de mirare suntem în această imoralitate. Poți să faci orice ca să le convingi pe femei că nu este bine ce fac: ele continuă să se îmbrace cu pantaloni scurți și te scuipă în față. Vor continua să fumeze și îți vor sufla fumul în față zicând: „Vezi-ți de treaba ta!” De ce? Pentru că aceasta este seminția din care au ieșit. Vom ajunge la Sămânța șarpelui și atunci vom înțelege unde intră ea și de ce se poartă ele așa. De ce o fac? Pentru că sunt copiii diavolului încă de la întemeierea

lumii. Acesta-i adevărul și nu a mai rămas nimic altceva decât judecata. Ei nu pot avea nimic altceva decât judecata. Dumnezeu va mătura totul afară, și aceasta și-au făcut-o însuși oamenii. Dumnezeu nu a vrut să fie așa, dar El a știut că vom ajunge aici. Acesta este motivul pentru care El a spus că toată omenirea va fi amăgită de fiară, cu excepția celor al căror nume a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii.

Să mergem puțin mai departe și să citim versetul 12:

„Cele zece coarne pe care le-ai văzut, sunt zece împărați, care n-au primit încă împărăția și vor primi putere împărătească timp ce un ceas împreună cu fiara.

Toți au același gând, și dau fiarei puterea și stăpânirea lor.

Ei se vor război cu Mielul: dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, care sunt cu El, de asemenea îi vor birui.

Apoi mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut, și pe care șade curva, sunt noroade, gloate, neamuri și limbi.”

Cele zece coarne, pe care le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă....”

Acum fiți atenți! Aceste zece coarne, aceste zece împărății sunt conduse de dictatori. Spuneți-mi în ce parte au înclinat toți dictatorii? Spre comunism. Vedeți? Și ce vor face ei? „...vor urî curva”,

femeia, biserica. De ce? Priviți ce vor face cu ea.

„...o vor pustii și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mânca și o vor arde în foc.”

Ei o vor șterge de pe harta lumii. Sunt atât de sigur de acest lucru cât sunt de sigur că în clipa aceasta stau aici.

Dacă am avea timp am putea studia mai atent acest subiect referitor la biserică, și să-l trecem prin Scriptură.

„Toți

împărații pământului și toți corăbierii, o vor boci, căci marele Babilon a fost pustiit într-un ceas.” Un ceas! Timpul ei a venit. Oh, și cum a spus El: *„Bucură-te de ea, cerule! Bucurați-vă și voi, sfinților, apostolilor și prorocilor, pentru că Dumnezeu a răzbunat sângele sfinților și pe frații voștri împotriva ei!”* Vedeți, acesta este adevărul. Cum o va face? Prin comunism, care joacă drept în mâinile lui Dumnezeu, la fel ca împăratul Nebucadnețar care a jucat drept în mâinile Lui, ca să vină și să-i ia pe iudei în robie când au plecat goi.

Păcatul poate s-o țină corupând-o, sămânța neprihănită poate rămâne acolo și să țină corupția, să se corupă și să se corupă până când, după un timp aceasta se termină. Aceasta ajunge în acel loc pentru că mamele și tații lor și așa mai departe au trăit așa înaintea noastră, în acel păcat, și acolo nu a mai rămas nimic pentru noi. Și știți ce a spus Isus? Dacă nu ar fi scurtat timpul, nu ar mai fi salvat nimeni.

Puteți vedea această realitate? Nu vreau să dau nume dar știți ce au adus printre adolescenți, Artur Godfrey și Elvis Presley, cu salopeta jos pe șolduri și părul atârând până peste gât. Ce face aceasta? Ce

este aceasta? Ei se trag dintr-o grămadă de înaintași nelegitimi. Nu a mai rămas nimic bun în ei, măcar că se ridică și cântă: „Mai aproape, Dumnezeul meu, de Tine”, ca și Ernie și toți ceilalți ca el, care cântă imnuri și așa mai departe. Frate, știi ce este aceasta? O fățarnicie absolută. Da, domnule.

Voi nu aveți ce căuta la acest amvon dacă mergeți acolo la rock and roll, boogie-woogie și toate celelalte. Nu aveți nici o treabă aici, pentru că acesta este pentru preoție, pentru cei chemați de Dumnezeu. El a chemat pentru lucrarea Sa bărbați serioși, nu pe cei care fac ce vor și pentru care este bine oricum. Aceasta este problema bisericii de astăzi: ei au făcut din ea nici mai mult, nici mai puțin decât un loc de petrecere. Dacă voi vreți să mergeți în continuare în felul acesta, vă privește, dar dați-mi voie să vă spun că este o mare deosebire între un loc de petrecere și o biserică. Da, domnilor. Voi puteți face acele lucruri într-un apartament, să aveți acele aniversări și așa mai departe, aceasta vă privește, dar, frate, se cuvine ca biserica să fie măturată de la amvon până în pivniță. Acesta-i adevărul. Prin „a mătura” nu vreau să înțelegeți că trebuie să se pună geamuri noi și așa mai departe, ci mă refer la o trezire de modă veche trimisă de Dumnezeu, care să miște locul acela de la un capăt la altul și să scoată afară toată necurăția și păcatul din biserică. Da, domnilor. Este ca și cum ai răsuci un întrerupător și s-ar aprinde lumina peste o grămadă de goange adunate în jurul unui cocean de măr. Da, domnule, ele se împrăștie când se aprinde lumina.

Acum priviți. *„Toți au același gând și dau fiarei puterea și stăpânirea lor.”* Cine? Cele zece coarne. De ce?

„Căci Dumnezeu le-a pus pe inimă să-i aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea împărățiile lor fiarei, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu.” Uitați-vă!

„Femeia pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care domnește peste toți împărații pământului.” (v. 18).

Acum, nu este nevoie să ne forțăm, pentru că știm că aceasta este ierarhia catolică. Eu sunt atât de încredințat cu privire la acest adevăr, cum sunt sigur că am primit Duhul Sfânt. Cred aceasta așa cum cred că sunt creștin: ierarhia catolică, Vaticanul, este cetatea cea mare care șade pe șapte coline. Ierarhia bisericii este fiara care era, nu mai este și va veni; ea este Babilonul. Ea este prinsă în toate aceste tablouri biblice: biserica catolică.

Știu că ceea ce spun este șocant. Voi ziceți: „Ei bine, frate Branham, nu mă atingi cu nimic prin ceea ce spui!” Să vă întreb ceva. Să mergem înapoi la versetul 5:

„Pe frunte avea scris un nume, o taină: Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.”

Ce scrie că era ea? „C-U-R-V-Ă” și ce mai era? „M-A-M-Ă”. Ce a născut ea, fii? Nu. Dar ce? CURVE. Ce este o curvă? O femeie imorală. Ce a făcut din această biserică o curvă? Doctrina ei. Ea pretinde că este o biserică creștină, dar stă pe dogme făcute de oameni în loc să stea pe Cuvântul lui Dumnezeu. Dar dacă ea este prima organizație, trebuie să fie și alte organizații care au ieșit din ea. De ce? Pentru că este mama curvelor. Este adevărat? Ea este o mamă a curvelor. Ea nu a născut fii, ci fiice. Și dacă sunt fiice, femei, înseamnă că sunt biserici.

Hai deți să le privim.

Cine a fost prima biserică organizată? Biserica catolică. Dar a doua? Luteranii. Dar a treia? Cei care au ieșit prin Zwingli. Cine au urmat? Calvinistii, apoi anglicanii și din ei au ieșit metodiștii. Din ei a ieșit Alexander Campbell și John Smith. Din Alexander Campbell a ieșit biserica creștină, care s-a separat și ea în patru sau cinci biserici și toate

acele învățături mici s-au sfârșit. În continuare a venit Biserica Baptistă, care a avut la rândul ei o mulțime de ramificații mici. Metodistii, care au ieșit din Wesley, s-au rupt și ei de patru sau cinci ori. Au urmat un alt fel de metodisti: metodistii liberi din care au ieșit nazarinii; din aceștia, sfinții pelerini și așa mai departe, în jos. Doar unele învățături mici care au ieșit din mijlocul lor au continuat să înainteze. Unde au ajuns ele? În mișcarea pentecostală. Dar ce au făcut pentecostalii? Același lucru pe care l-a făcut mama lor: s-au întors înapoi și s-au organizat. Ce au devenit prin aceasta? Un cult. Astfel, dacă astăzi intrați într-una din aceste biserici, prima întrebare care ți se pune este: „Care este doctrina ta?” Băiete, ei te pieptănă cu un pieptăn fin ca să afle cine ești și ce crezi. Iar dacă nu te identifici cu ei, frate, ești excomunicat imediat. Aceasta-i adevărul.

Să nu credeți că sunteți asigurați doar pentru că sunteți pentecostali. Frate, acolo vor fi o mulțime de pentecostali alunecați de pe cale. Eu sunt sigur de aceasta. Vedeți? Dacă ei ar fi lăsat binecuvântarea Duhului să meargă mai departe și nu s-ar fi organizat, ci ar fi rămas o părtășie de frați, Duhul Sfânt ar fi făcut separarea. Duhul Sfânt este Cel care separă.

Priviți-i pe Anania și Safira (Fapte 5.1-11). Ei au venit înăuntru și au spus că au făcut așa și așa, iar Duhul Sfânt le-a zis: „*De ce ați mințit?*”

Dar noi spunem: „Acesta este fratele Jones. Să nu spuneți nimic rău despre el pentru că este cel mai bun plătitor pe care-l avem în biserică. Eu știu că are Duhul Sfânt pentru că l-am auzit vorbind în limbi și strigând în Duhul.” Aceasta nu este mai mult decât să torni mazăre pe o piele uscată de vacă. Vedeți? Aceasta nu are nici o legătură cu mântuirea unui om. Dumnezeu hotărăște. El decide cine este și cine nu! Absolut.

„Bine, dar L-am luat în cultul nostru.”

Trinitarienii L-au dat afară și S-a

după la unitarieni. Aceștia L-au purtat un timp, apoi L-au dat și ei afară. Pe urmă a mers cu „Only Jesus”, dar după un timp L-au alungat și ei. Atunci a mers la Biserica lui Dumnezeu, iar de acolo la mișcarea Tomlinson. Oh, Doamne! Și acum iată-L ajuns în ultima trezire, în pentecostali. Dar știți ce au făcut și ei? În mijlocul lor au apărut unii cu „Vestea albastră”, alții cu ulei și cu sânge, etc. O, Doamne, ai milă pentru că ei nu știu încotro sunt duși acum!

Un lucru este clar: totul a devenit foarte corupt.

Știați că Biblia spune aceasta? Știați că spune că această zi va fi aici, când chiar mesele Domnului vor fi pline de vărsături? (Isaia 28.8-10): *„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat.*

Și a zis: „Cui pot să-i dau învățătură? Pe cine Îl pot face să Mă înțeleagă pe Mine? Căci trebuie să fie învățătură peste învățătură și rând peste rând.” Pe cine poate învăța El învățătura? Pe cei care sunt înțărcați de la pieptul mamei. Vedeți?

Eu nu cred că în acest oraș poate exista o femeie imorală care să-și crească fiica corect. Când se naște ea este o fecioară și poate merge bine o vreme. Dar dacă mama ei este o stricată, în nouă din zece cazuri fiica va merge pe urmele ei. Voi știți că acesta este adevărul. Poate că o femeie care conduce o casă rău famată naște o fetiță. Când fetița ei va crește, s-ar putea ca la șaisprezece ani să fie tot fecioară, ceea ce este foarte bine, dar problema este că mai târziu va călca pe urmele mamei.

Acum, Biserica Catolică este prima prostituată bătrână. Ea a venit pentru prima dată cu doctrine făcute de oameni și cu tot felul de superstiții. Dar Biblia spune clar că *„ea iese din adâncuri și merge la pierzare.”* Și ce fac ei acum? Învăță greșit, în opoziție cu Cuvântul lui Dumnezeu. Iată că vine fiica ei, Biserica Metodistă care este născută din ea. Ea este o doamnă tânără și frumoasă, dar ce a făcut? S-a întors înapoi și face aceleași lucruri pe care le face mama ei: lasă femeile să poarte pantaloni scurți, pe bărbați îi lasă să fumeze și să facă tot ce vor ei și nu

spune nimic. Micuțul păstor bătrân și pe jumătate corupt, stă în spatele amvonului și tace de frică să nu-și piardă salariul.

Dă-mi voie să-ți spun însă ceva, frate! Eu prefer să predic Evanghelia și să mănânc toată ziua biscuiți uscați, dar să spun Adevărul despre Aceasta. Dacă fiecare din adunarea mea s-ar ridica și ar ieși afară, eu tot aș vesti Adevărul. Care este problema? Oh, este un bilet pentru mâncare! „Ei bine, știți, eu sunt păstorul celei mai mari biserici din oraș!” Voi baptiștilor și metodiștilor, ascultați de un profet fals. Știu că este dur, dar oricine învață contrar acestei Biblii este un profet mincinos. Mie nu-mi pasă cât de lustruită poate fi aceasta, este o profeție falsă, mincinoasă. Acesta-i adevărul.

„Oh, totul este în ordine cât timp numele tău este scris în registru!” Puteți avea numele scris în toate registrele; dacă nu este scris în Cartea Vieții, sunteți pierduți! Puteți fi buni, credincioși, sfinți și să duceți o viață curată, dar toate acestea nu au nimic a face cu mântuirea.

Esau era de două ori mai religios decât Iacov. Când a devenit bărbat, el s-a îngrijit de tatăl său care era bătrân și orb și făcea numai lucruri bune. În schimb, Iacov era un înșelător și umbla toată ziua după fusta mamei lui, puiul mamei. Dar Dumnezeu a spus: *„Pe Iacov l-am iubit, dar pe Esau l-am urât,”* înainte ca vreunul dintre ei să se fi născut. (Romani 9.13). Acesta este adevărul.

Dumnezeu știe ce este în om și știe, de asemenea, ce este în biserică. Noi trăim prin Pâinea vieții, adică prin Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care noi nu suntem o denomi-națiune. Acum aș vrea să vă mai arăt ceva. Pentru aceasta aș vrea să citim din Apocalipsa 19.2:

„Pentru că judecățile Lui sunt adevărate și drepte.

El a judecat curva cea mare, care strica pământul cu curvia ei, și a răzbunat sângele robilor Săi, din mâna ei.” Acesta este sfârșitul Bisericii

Catolice. De asemenea, vreau să observați că fiecare denominațiune vine din biserica catolică. Ea este mama tuturor denominațiilor și fiecare cult a ieșit din ea. Știu că ceea ce spun vă doare, dar vă va dura tot mai tare.

Dorința mea este să vă ajut să înțelegeți că Dumnezeu nu a ordonat niciodată o denominațiune, ci ele au fost ordinare de diavolul.

Noi nu suntem împărțiți pentru că toți formăm un Trup și avem aceeași învățătură, aceeași nădejde și suntem una în dragoste. Aceasta este Biserica Dumnezeului celui viu. Indiferent ce ești tu, noi suntem una împreună! Adevărat. Nu contează că unul este metodist sau baptist; dacă este născut din nou și umplut cu Duhul Sfânt, este fratele meu și mergem umăr la umăr. Adevărat. da, domnule. Nu este nici o diferență.

Voi puteți privi în jur și să spuneți: „Frate Branham, cunoști grupul acela de pentecostali fanatici. De ce te duci la un asemenea grup?” Știți ce? Moise a privit peste copiii lui Israel prin aceeași fereastră prin care i-a privit și Faraon, dar Faraon a văzut o mulțime murdară, pe când Moise a văzut că ei sunt poporul ales al lui Dumnezeu. El știa că ei au făgăduința. De unde? Din Cuvântul lui Dumnezeu. Și priviți! La patruzeci de ani, când ar fi trebuit să urce pe tronul Egiptului ca să fie viitorul Faraon, când tot Egiptul se pleca la picioarele lui și cele mai frumoase femei i-ar fi aparținut, tânărul Moise a privit spre acea mulțime murdară de sclavi. De ce? Deoarece știa că era unul dintre ei. Aleluia! Aceasta este! El știa că era unul dintre ei, de aceea a ales singur, prin credință.

Fiecare trebuia să facă o alegere. Voi trebuie să faceți o alegere. Voi o să faceți o alegere acum; veți face o alegere dimineață; veți face o alegere mâine seară, dacă trăiți. Voi trebuie să alegeți cândva. Frate, eu am ales cu mulți ani în urmă, iar Biblia aceasta este Dicționarul meu; Biblia aceasta este Cartea Vieții mele; Biblia aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia este Cea prin care trăiesc, este Cea lângă care

stau.

De aceea, când Moise a privit la copiii lui Israel nu s-a mulțumit să spună: „Oamenii aceștia sunt minunați! Nu am nimic împotriva lor și nu pot spune un cuvânt împotriva lor!”

Vedeți, așa procedează cei mai mulți oameni de astăzi:

„O, eu nu am nimic împotriva pentecostalilor. Am auzit că au primit Duhul Sfânt și cred în vindecarea divină. Chiar nu am nimic împotriva lor!” Dar Moise nu a procedat așa. El a renunțat la toată slava Egiptului și a devenit unul dintre ei. El a mers între frații lui pentru că era unul dintre ei.

Frate, acesta este și drumul meu și vreau să merg pe el. eu iau calea cu cei disprețuiți ai Domnului și nu-mi pasă dacă sunt mulți sau puțini. Ei au o făgăduință, și eu văd numele lor în Cartea Vieții Mielului. Ei sunt frații mei. Acesta este adevărul. Alegeți și stați cu ei. Corect sau greșit, stați acolo oricum. Dacă vedeți că sunt greșiți, ajutați-i să se corecteze. Nu-i veți putea ajuta niciodată dacă loviți în jur. Înțelegeți? Încercați să-i trageți afară.

Charles, tu știi ce au spus ei despre fratele Allen cu privire la „foc și sânge în mână.” Atunci am spus clar că eu nu l-am disprețuit niciodată pe acest bărbat, dar dacă aș predica cum predică el, nu aș avea nici un serviciu de vindecare. Nu pot să fiu de acord cu învățătura pe care o vestește el când spune că dovada botezului cu Duhul Sfânt este sângele în mâinile voastre. Cu toate acestea, când vine la părtășie, el este fratele meu. Eu lupt alături de el și încerc să-l ajut acolo unde văd că greșește, iar dacă el nu este greșit și greșesc eu, vreau să mă ajute el pe mine. Acesta este felul corect.

Dar să revenim la tema noastră.

„...ea era taina, Babilonul... mama curvelor...”

Prieteni,
puteți vedea că bisericile de astăzi trăiesc în orice fel vor să trăiască? „Ei și? Eu merg înainte pentru că porcul mănâncă porci. Nu-i dați nici o atenție!” „De ce nu mi se întâmplă nimic dacă greșesc făcând aceste lucruri? De ce să fiu de modă veche?” Acum priviți doctrina lor. Ei își urmează obiceiurile. Știți că în urmă cu câțiva ani, membrii Bisericii Catolice erau singurii mergeau cărora li se permitea să meargă la cinema. Biserica metodistă sau oricare altă denotație nici nu se puteau gândi la așa ceva. Ce ziceau ei? „Nu! Acestea sunt lucrările diavolului.” Ei bine, eu mă mir ce s-a întâmplat. Da, domnule.

Cei care sunteți de vârsta mea vă amintiți cu siguranță care a fost primul cântec murdar transmis la radio fără să fie cenzurat: „Învârțiți-vă fete, învârțiți-vă! Învârțiți-vă în jos și arătați-vă genunchii frumoși!” Cred că în seara aceasta băiatul acela este în iad. Eu nu sunt judecătorul lui, dar el este cel care a adus primul cântec murdar, este adevărat? Apoi a apărut flăcăul acela din Texas care a folosit pentru prima dată lenjeria de corp a femeilor, încercând să pară ceea ce nu era. Ce au făcut ei prin acele lucruri? Au făcut să se strecoare înăuntru un duh.

De curând cineva mi-a spus: „Nu știu ce să mai fac. Fiul meu a fost un băiat bun și cinstit, dar de câțva timp fură tot ce vede.”

„De ce?” l-am întrebat eu.

„Pentru că s-a împrietenit cu un hoț.”

Dacă umblați cu un hoț, vă veți trezi că furați.

Bătrâna mea mamă din Kentucky obișnuia să spună: „Dacă te joci cu un cățel plin

de purici, te vei umplea și tu de purici.” Ce se va întâmpla dacă luați o femeie stricată și o puneți alături de un băiat bun și decent? El va fi tot atât de iritat ca un câine plin de purici. Puneți-o și vice-versa. Voi sunteți cunoscuți prin compania pe care o aveți. Separați-vă pe voi înșivă! Biblia spune: „*Ieșiți afară din mijlocul lor, stați deoparte!*” Acesta-i adevărul.

Culte merg înapoi în corupție și-l lasă pe oameni să facă tot ce vor. De curând, cineva a fost într-o biserică baptistă mare și frumoasă, dar păstorul l-a lăsat să predice numai douăzeci de minute, pentru că trebuia să fumeze. Toți membrii bisericii au ieșit afară, iar după ce au terminat de fumat s-au întors în biserică. De curând, am fost într-o biserică congregațională. Predicatorul avea o robă lungă și stătea puțin aplecat peste amvon, în timp ce vorbea despre o floare pe care a găsit-o pe deal. Cam aceasta i-a fost toată predica. Când l-am privit, am văzut că degetele îi erau galbenele din cauza nicotinei. Da, femeile și bărbații joacă tot felul de jocuri... Cum se numește jocul acela german? „Pinochle”. Cred că îi spun bine. Este un joc de cărți. Și după ce fac aceste lucruri, mai vorbesc de biserica catolică. Protestanților, cum este posibil să vorbiți despre biserica catolică când sunteți la fel de întinați ca ei? Ciobul nu poate râde de oala murdară din care s-a desprins. Sigur că nu! Voi spuneți: „Eu sunt prezbiterian!” „Eu sunt metodist!”, etc, dar cât timp nu sunteți născuți din nou, nu sunteți nimic! Acesta este adevărul. Iar dacă vă nașteți cu adevărat din nou, Ceva din voi vă va spune că toate aceste lucruri sunt murdare și că trebuie să ieșiți afară din mijlocul lor. Voi știți că acesta este adevărul. Desigur. De ce merg aceste lucruri împreună?

...mama curvelor...”

Într-una din aceste zile, bătrâna mamă va spune: „Știi ce scumpo? La urma urmelor, suntem amândouă la fel.” Și ce va face atunci? Urmează să se unească toate împreună în Confederația Bisericilor. Dar ce se va întâmpla cu un grup mic ca acesta? Va trebui să plătiți pentru nădejdea voastră, băieți! Acesta este adevărul.

Dar nu vă îngrijorați, pentru că Mielul îi va birui!

El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților și Își va conduce Biserica spre biruință, nu spre un cult. Frate, El va turna peste Ea untdelemnul auriu al Duhului Sfânt și Focul va cădea din cer, așa că vor avea loc semne și minuni cum nu ați văzut înainte. Da, domnule. „*Cel care va răbda până la sfârșit!*” Iată-vă! Țineți-vă calea, țineți-vă capul îndreptat spre Calvar! Biblia este dreaptă, nu vă îngrijorați.

Acum vom privi câteva din obiceiurile pe care le au ei. Este vorba de câteva lucruri pe care le-au luat protestanții de la mama lor. „Ce contează că purtați pantaloni scurți dacă atunci când mergeți la biserică vă puneți baticul?” Vedeți? Un obicei. „Miercurea și vinerea să nu mănânci nici un de carne!” Dar vă întreb: Unde ați găsit scris că atunci când intrați în biserică trebuie să vă puneți batic pe cap? Vreau să-mi arătați în Biblie! Învățătura despre batic este o prorocie falsă! Unde scrie că atunci când intrați în biserică trebuie să purtați pălărie? Bărbaților, dacă faceți aceasta, Îl necinstiți pe Hristos, care este Capul vostru. Femeilor, când stați în biserică trebuie să fiți învelite, dar unde scrie că această învelitoare este baticul sau pălăria? Învelitoarea este părul vostru, dar voi l-ați tăiat. Ce ziceți despre aceasta?

„O, spuneți voi, „aceasta este de modă veche.” Aceasta este Biblia și Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu care nu Se schimbă.

Odată, v-am vorbit despre femeia păcătoasă care a spălat picioarele lui Isus cu lacrimile ei și l le-a șters cu părul capului ei, apoi am spus: „Singura cale ca o femeie de azi să facă aceasta, este să stea cu capul în jos ca să poată avea suficient păr.” Acesta este adevărul. Oh, este dizgrațios să vezi felul... Când este vreme geroasă, le vezi umblând cu un paltonaș mic pe ele ca să-și arate formele trupului.

Voi ziceți: „De ce te iei de femei?” Pentru că este

necesar s-o fac. Și voi, bărbaților, care lăsați femeile să facă aceasta, eu nu știu ce să cred despre voi. Acesta este adevărul. Și voi, păstorilor! Presupun că sunteți aici. Dacă le permiteți oamenilor să facă tot ce vor, nu aveți respect pentru Hristos. Acum, ei ar putea face aceasta în spatele vostru, dar dacă păstorul nu spune nimic despre aceasta, nu este un slujitor potrivit pentru Isus Hristos. Acesta este adevărul. El nu este potrivit să fie un slujitor al lui Hristos. Un slujitor al lui Hristos trebuie să fie fără frică dacă aceasta este o cauză pentru Biblie. Desigur. Dar iată că ei merg afară și fac ce vor. Și știți care este primul lucru care se întâmplă. Protestanții ar fi trebuit să țină sus aceste lucruri. Dar ce ați făcut? V-ați întors la mama voastră, la „mama curvelor”. Acest lucru este valabil pentru toți: metodiști, baptiști, prezbiterienii, nazarinii, sfinții pelerini și toți ceilalți.

„Ce importanță au aceste lucruri cât timp avem numele scris în registrul cultului nostru?” Vedeți? Contează foarte mult pentru că numele voastre trebuie scrise în ceruri, nu în registrele acestor culte. Depinde de unde ești Acesta-i adevărul. Nu cred că avem timp să o dezbatem și pe cealaltă, așa că poate ar fi mai bine s-o lăsăm pe dimineață. Foarte bine. Noi avem aici botezul în apă și alegerea mai dinainte. Dar mai întâi ne vom opri la femeile predicatori și să dezbatem puțin aceasta.

Doamnelor predicatori, eu nu vreau să vă jignesc, voi nu aveți nici un verset din Scriptură, nimic din Biblie pentru aceasta. Eu știu unde mergeți voi ca să vă justificați... Da: „*Fiii și fiicele voastre vor profeta.*” Dacă păstorul vostru nu știe ce înseamnă cuvântul „profeție”, nu prea are ce să caute în spatele amvonului, încercând să vă spună să fiți predicatori. Vedeți? Acest lucru este condamnat categoric din Geneza la Apocalipsa. Lăsați-mă să vă arăt aceasta. Vreau să deschideți împreună cu mine la 1 Timotei 2.11 și vom vedea aceasta și aici, în Fapte 2. Ascultați ce are de spus Scriptura despre acest subiect.

Poate ziceți: „Bine, frate Branham, tu ești numai un urâtor al femeilor.” Eu nu sunt un urâtor al femeilor, dar nu-mi place să le

văd încercând să ocupe un loc care nu le aparține. Vă amintiți de Uzina de vapoare Howard de aici, una dintre cele mai de succes uzine de vapoare de aici de pe râul Ohio. Ei au pus o femeie la conducerea ei și priviți ce s-a întâmplat. Au dat femeii dreptul la vot și știți ce s-a întâmplat. Dați-mi voie să vă spun adevărul. Eu nu spun că trebuie să jupuim femeile. Vreau ca voi bărbații să înțelegeți că și voi sunteți în aceasta, de asemenea. Dar dă-mi voie să-ți spun ceva, frate, această națiune este națiunea femeii. Vă voi dovedi aceasta prin Scriptură și prin orice vreți. Ce apare pe banii noștri? O femeie. Unde este ea în Apocalipsa, o vedeți? Ea este numărul treisprezece și de asemenea, fiecare lucru pe care l-a început. Treisprezece stele, treisprezece dungii, treisprezece colonii, fiecare lucru cu care a început a fost treisprezece. Vedeți? Ea apare în capitolul treisprezece din Apocalipsa; o femeie, treisprezece!

Cred că vă mai amintiți cele șapte vedenii pe care le-am avut în anul 1933 și pe care vi le-am spus în vechea casă Masonic, unde astăzi este Biserica lui Hristos. Una dintre ele arăta că se va ridica Germania și va începe războiul. Apoi am văzut că se va construi „Linia Maginot”. Eu am spus atunci că americanii vor suferi o grea înfrângere, apoi v-am vorbit despre Roosevelt și alte lucruri, cum va conduce și va avea patru mandate. Totul a fost perfect, exact în felul cum s-a întâmplat.

De asemenea, v-am vorbit despre dezvoltarea științei: cum oamenii vor ajunge să construiască mașini care se vor asemăna cu un ou, iar în ultimele zile vor fi chiar în forma unui ou. Ele nu vor mai fi conduse cu ajutorul volanului, ci vor fi teleghidate. Atunci nu vor mai avea loc accidente pentru că totul este condus de la distanță. V-am mai spus că toate aceste lucruri trebuie să se întâmple înainte de sfârșit.

Atunci am mai spus că înainte de timpul sfârșitului în Statele Unite se va ridica o femeie foarte puternică, președintă, dictatoare sau altceva, și Statele Unite se vor scufunda sub influența femeilor. Amintiți-vă că aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Vedeți, ea este greșită. De

ce se întâmplă aceasta? Fiți duhovnicești ca să înțelegeți. Ca să-i dea bisericii catolice un loc să poată intra. Vedeti? Vă amintiți predica pe care am predicat-o? Margie, îți amintești că cu ani în urmă am vorbit despre invazia Statelor Unite și răsturnarea guvernului american. Atunci v-am spus că toată murdăria de la Hollywood vine de la Paris, dar acum nu mai trimitem noi comenzi pentru modele la Paris, ci vin ei să cumpere de la noi. Ce a urmat? Noi nu ne-am lăsat copiii la cinema, dar ei au ridicat televiziunea și acum murdăria este în casele noastre, iar fetițele și băieții noștri se poartă la fel ca actorii de televiziune. Ce este aceasta? Aceasta face o cale. Băiete, o femeie stricată poate trimite în iad mai mulți oameni decât toți contrabandiștii de băuturi din oraș. Acesta este adevărul. Priviți-o cum merge pe stradă cu hainele mulate, încât un bărbat sănătos și normal nu poate să nu simtă ceva când o vede. Fiți sinceri, pentru că nu cred că puteți spune că nu va pasă.

Eu am Duhul Sfânt de ani de zile. Voi nu vă puteți uita la o femeie îmbrăcată pe jumătate... Eu port tot timpul în mașină o cruce mică, mulți dintre voi ați văzut-o.

Cineva m-a întrebat: „Ești catolic?”

Când au primit catolicii vreodată o opțiune la cruce?
Crucea înseamnă „creștin”.

Micuța bătrână „sfânta Cecilia” și altele ca ea, este semnul catolicismului. Noi nu credem în asemenea lucruri; noi credem în Hristos. Ei au tot felul de oameni la care se închină, dar aceasta este o formă înaltă de spiritism. Toate acestea sunt închinare la morți, ceea ce nu este corect. Nu.

Eu i-am zis acelui preot catolic cu care am vorbit:
„Vrei să spui că Petru a fost primul vostru papă?”

„Da, acesta este adevărul.”

„Atunci de ce Pavel a spus că: *„este un singur*

Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos”? (1 Timotei 2.5).

Cu toate acestea, voi aveți cam cinci mii de femei moarte sau de bărbați numiți sfinți, pe care îi faceți mijlocitori.” Iată-vă. Ei nu au nici un răspuns la aceasta. Acesta-i adevărul. Și acum, voi protestanților înghițiți aceasta, prin faptul că unele din doctrinele lor false sunt învățate în mijlocul vostru de o grămadă de profeți protestanți falși. Acesta este adevărul. Culte, diferite forme de botez, tot felul de rânduieli și lucruri pe care le faceți și care nu sunt conform Scripturii. Scriptura este împotriva acestor lucruri și totuși vă atașați la ele. Acesta este adevărul.

Acum ascultați

ce spune Scriptura despre femeile predicatori. 1 Timotei 2.11-13: *„Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea.*

Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere.”

Eu nu sunt răspunzător pentru punerea ei acolo, ci sunt răspunzător să vă spun ce este scris acolo. Vedeți? Lăsați ca femeile voastre să învețe în liniște și în toată supunerea. (Dacă ați fost vreodată într-o biserică ortodoxă și v-ați uitat la ei, vedeți. Vedeți?).

Dar eu nu îi îngădui unei femei să învețe sau să pună mâna pe autoritatea unui bărbat, vedeți, să pună stăpânire peste bărbat, ci să stea în tăcere (să fie diacon, păstor sau orice altceva).

„Căci întâi a fost făcut Adam, și apoi Eva...” Acum

ascultați, femeilor. Voi, bunele femei creștine neprihănite sunteți cel mai bun

lucru pe care l-a putut da Dumnezeu unui bărbat, altfel i-ar fi dat altceva. Da, domnule. Vedeți? Femeia nici măcar nu a fost în creațiunea originală. Ea nu este un produs original creat de Dumnezeu, ci este un produs lateral al bărbatului. Dumnezeu l-a făcut pe bărbat amândouă: bărbat și femeie, apoi i-a separat. După ce bărbatul a trăit pe pământ un timp îndelungat și a dat nume animalelor, El a luat o coastă din Adam, ca un produs lateral și i-a făcut din ea o femeie. „*Mai întâi a fost făcut Adam, și apoi Eva.*” Acum priviți.

„Și nu Adam

a fost amăgit; ci femeia fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii.” (v. 14). Dumnezeu l-a luat pe bărbat, iar diavolul a luat femeia. Ce face aceasta astăzi? Priviți la biserica adevărată a lui Dumnezeu. Ea va spune: „Isus”, dar Antihristul va spune: „Maria”. Priviți acele duhuri, vedeți, sunt acolo. „Trăiască Maria, mama lui Dumnezeu. Binecuvântată ești tu între femei, de aceea, roagă-te pentru noi păcătoșii în ziua morții noastre.” Se roagă Maria pentru cineva? Oh, Doamne! Vedeți unde mergeți? La femeie, care este unealta diavolului. Hristos este Cel ce primește închinare și singurul Mijlocitor; nu există altul afară de El. Iată-vă! Iată-vă!

Mai întâi a fost făcut Adam și abia după aceea Eva; și nu Adam a fost amăgit, ci Eva. Atunci cum puteți avea o femeie păstor, diacon? Nu Adam a fost amăgit, ci femeia. Ea nu s-a gândit că era greșită, dar era. Și fiind amăgită, a călcat porunca. De câte ori vedeți trecând pe stradă un cortegiu mortuar, să știți că a fost cauzat de o femeie. De fiecare dată când țipă un copil, o femeie a cauzat aceasta. De fiecare dată când moare cineva, o femeie a cauzat aceasta. Fiecare fir de păr cărunt, este cauzat de o femeie. Fiecare lucru, și moartea, este cauzată de o femeie. Fiecare lucru greșit, este cauzat de o femeie. Și voi ce faceți? O puneți cap de biserică, păstor, oh episcop! Să vă fie rușine!

Să mergem puțin mai departe. Pentru aceasta vom citi din 1 Corinteni 14.34, ca să vedem ce a spus Pavel. Nu vreau să vă țin prea mult, ca să nu fiți prea obosiți dimineață și să nu puteți veni înapoi. În

ordine. Câți credeți că Pavel a fost un învățător inspirat? Acum, amintiți-vă ca Pavel i-a scris și lui Timotei. Vedeți? Dar acum vreau să citim din 1 Corinteni 14.34: *„Femeile să tacă în adunări (auziți ce spune Pavel), căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele, ci să fie supuse, cum spune și Legea.”* Doriți o trimitere de la acest verset? Dacă da, deschideți Bibliile la Geneza 3.16. Acolo scrie că Dumnezeu i-a spus Evei că deoarece a ascultat de șarpe în loc să asculte de bărbatul ei, el va stăpâni peste ea în toate zilele vieții ei. Cum poate să vină o femeie și să stăpânească peste bărbat, să fie păstor sau diacon, când Biblia spune: *„ea să fie supusă”*, așa cum a fost la început când Dumnezeu... Dumnezeu nu Se poate schimba. Voi nu puteți face Cuvântul să spună un lucru aici și altul dincolo pentru că El nu va face aceasta, ci spune tot timpul același lucru.

Dacă Domnul mă va ajuta, aș dori să luminăm problema căsătoriei și a divorțului. Eu nu am făcut niciodată aceasta în biserică, dar priviți această dublă prevedere. Unul spune că ea poate să se mărite și altul spune că el nu poate să se căsătorească, unul spune aceasta, aceea sau cealaltă, dar așteptați să vedeți ce spune Biblia când vom ajunge la aceasta.

„Femeile să tacă în adunări căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele, ci să fie supuse, cum zice și legea.” (1Corinteni 14.34).

În Vechiul Testament, lor nu li s-a îngăduit să vorbească, deoarece Pavel a spus aici că nu li s-a îngăduit. Este adevărat? *„Femeile voastre să tacă, în supunere.”* Dacă vreți o trimitere, luați Geneza 3.16. Vedeți? În ordine. *„sub el, cum spune și Legea.”*

„Dacă voiesc să capete învățătură asupra unui lucru, să întrebe pe bărbații lor acasă: căci este rușine pentru femeie să vorbească în biserică.” (1 Corinteni 14.35).

Ce? Ce l-a determinat pe Pavel să spună aceasta și să acționeze așa?

Dacă veți putea face rost de scrisorile trimise de corinteni lui Pavel, veți vedea că ei au avut probleme din pricina zeiței Diana, a cărei religie venea din Efes. Deci corintenii au alunecat spre aceeași închinare păgână ca cei din Efes. Ce spuneau efesenii? Ei spuneau: „Dumnezeu este o femeie, și ea ne-a aruncat jos imaginea ei.” Istoricii spuneau că templul ei era cu mult deasupra Templului lui Solomon. Templul din Efes era făcut din marmură încrustată cu aur, pe când Templul lui Solomon era făcut din lemn de cedru încrustat cu aur. Vedeți? Templul Dianei era cu mult deasupra lui. Apoi s-a pus problema că dacă Dumnezeu este o femeie, atunci femeia predicatoră este un lucru corect. Dar Dumnezeu este Bărbat, Biblia spune că El este un Bărbat. Vedeți? Și dacă Dumnezeu este un Bărbat, atunci și predicatorul trebuie să fie un bărbat.

Observați: „Ce?” Când unele din acele femei preotese au fost convertite de la păgânism la creștinism, s-au gândit că și-ar putea păstra funcția de predicator și în Biserica lui Hristos. Și dacă dincolo au predicat despre Diana, aici vor predica despre Isus Hristos. Dar ce a spus Pavel?

„Ce? De la voi a pornit Cuvântului lui Dumnezeu?” Ascultați la aceasta. Frate, cum pot face lucrătorii aceasta?

„De la voi a pornit Cuvântului lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns El?” Citiți cu atenție acest verset, fraților predicatori. (v. 36).

„Ce? De la voi a pornit Cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns EL?”

„Dacă crede cineva că este proroc sau insuflat de Dumnezeu, (nu este nevoie să fie proroc, ajunge să fie doar un om duhovnicesc), să înțeleagă că ce vă scriu eu, este o poruncă a Domnului.” Voi credeți aceasta?

Și dacă cineva nu înțelege, să nu înțeleagă!”

Cred că nu poate fi mai simplu! Vedeți? El a spus: *„Dacă un om este duhovnicesc, sau profet, să înțeleagă că ceea ce scriu eu este o poruncă a Domnului.”* Și a adăugat: *„Dacă cineva nu vrea să înțeleagă, să nu înțeleagă.”* Vedeți, este singurul lucru pe care puteți să-l faceți, iar dacă ei vor să meargă mai departe cu aceasta, trebuie să-i lăsați să meargă, pentru că el a văzut aceasta începând de acolo.

Unele femei mi-au spus: „Oh, Pavel a fost un bătrân care ura femeile!”

Nu! Pavel nu a urât femeile, dar el a fost apostolul bisericii dintre neamuri. Câți dintre voi cred că aceasta este ce a predicat Pavel? A spus el aceasta? Voi spuneți: „Bine, așteaptă puțin, frate Branham. O clipă! Episcopul nostru spune că acesta este adevărul. Supraveghetorul general, adunarea spune că este în ordine. Episcopul unitarian spune că aceasta este în ordine.

Mie nu-mi pasă ce spun ei, este fals! Noi vom ține cu toată puterea la aceasta! Biblia a spus dinainte că se vor ridica proroci mincinoși, care nu vor fi de acord, dar Cuvântul spune clar că: *„dacă cineva crede că este proroc sau insuflat de Dumnezeu, să înțeleagă că ce vă scriu eu, este o poruncă a Domnului.”* Dacă duhul lui nu corespunde cu acest Cuvânt, înseamnă că este de la început un profet mincinos. Eu prefer să fiu numit „urâtor al femeilor” decât să fiu un iubitor al lor și să merg cu lucruri ca

acestea, să văd că biserica lui Dumnezeu merge contrar cu rânduiala lui Dumnezeu. Pavel a spus în Galateni 1.8 că „*dacă un înger din cer, ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!*” Ce veți face acum cu privire la problema aceasta?

Voi ziceți: „Ce părere ai de ceea ce spune Ioel în 2.28: „*...fiii și fiicele voastre vor proroci...*” și la care s-a referit și Petru în ziua Cincizecimii? Este adevărat.

Știați că în Vechiul Testament singura cale ca cineva să poată veni în legământ... Avraam este cel căruia i s-a dat promisiunea, iar pecetea promisiunii era tăierea împrejur. Câți ați știut? Aceasta era hotărârea lui Dumnezeu.

Îmi amintesc că un frate baptist mi-a spus odată:
„Frate Branham, și noi bapțiștii am primit Duhul Sfânt.”

„Când?” l-am întrebat eu.

„În ceasul când am crezut”, a răspuns el.

„Pavel a zis: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*” (traducere din engleză). (Fapte 19.2). Vedeți? Voi bapțiștii, veniți și primiți ceva din Duhul Sfânt, dar aș vrea să vorbim puțin despre „siguranța veșnică”. Cum o obțineți voi?”

Vedeți, Pavel a întrebat: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*”

„Nici măcar n-am auzit că a fost dat un Duh Sfânt”, au răspuns ei.

„Dar cu ce botez ați fost botezați?”

„Cu botezul lui Ioan” au răspuns ei.” În momentul acela nu mai era valabil botezul pe care îl făcuseră ei, de aceea a trebuit să-i boteze din nou. În ordine.

Observați că atunci când intră în biserică aceste femei predicatori, ele cred că pot avea autoritate. Dar așa ceva este absolut nepermis de Dumnezeu. Ce spune Pavel? „Dacă crede cineva că este proroc sau insuflat de Dumnezeu, să înțeleagă că ce vă scriu eu, este o poruncă a Domnului.”

Dar „Dacă cineva nu înțelege, să nu înțeleagă!”

De aceea, acest Tabernacol nu suferă și nu ordonează femeii predicatori, femeii diaconice și nici în vreo altă slujbă din cadrul bisericii, deoarece femeia nu este chemată la așa ceva. Acesta este Cuvântul Bibliei și pentru că credem că spune adevărul, o ascultăm și o împlinim.

Este adevărat că Biblia spune: „...fiii și fiicele voastre vor profetii.” Dar ce înseamnă cuvântul „profetie”? Să vedem. „A proroci” înseamnă „A spune ceva sub inspirație” sau „A spune ceva mai dinainte.” Acest cuvânt este compus, ca și cuvântul „sfânt” care înseamnă „a fi curățit” sau „a fi pus deoparte pentru slujbă”. Vedeți? Acesta este un cuvânt compus, adică are mai multe sensuri. (În limba engleză unele cuvinte au foarte multe sensuri, uneori fără nici o legătură între ele).

De exemplu, cuvântul „masa”. Ce înseamnă „masa”? Voi spuneți: „Bine, el vrea să spună că și-a plătit mesele.”

„Nu, nicidecum! El nu a spus aceasta, ci a zis că a făcut un orificiu.” Sau: „Nu, el nu a vrut să spună că s-a plictisit.” Vedeți, este un cuvânt, iar voi trebuie să știți despre ce este vorba.

La fel este și cu cuvântul acesta compus: *„fiii și fiicele voastre vor proroci.”*

Și baptistul cu care am vorbit, mi-a spus: „Noi am primit Duhul Sfânt atunci când am crezut.” Și a continuat: *„Avraam a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.”* (Romani 4.3). Câți știu că acesta este adevărul? Acum priviți cât de ușor puteți cădea în amăgirea Satanei.

Frate, am să-ți spun ceva. Înainte ca să mergi la amvon, trebuie să fii uns. Stai deoparte, într-un loc ascuns și roagă-te! Oamenii spun: „De ce nu mergi să-i vizitezi pe oameni?” Frate, înainte ca să mergi să vorbești cu oamenii sau ca să-i înveți, retrage-te într-un loc ascuns și vorbește tu însuși cu Dumnezeu. Abia după aceea du-te la amvon. Desigur, vedeți, pentru că Satan este viclean, foarte viclean.

Acum, Pavel a spus: *„Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.”* Acesta-i adevărul.

Și baptistul m-a întrebat: „Ce putea să facă Avraam mai mult decât să creadă?”

„Aceasta este tot ce putea să facă,” am răspuns eu.

„Dar tu sau un alt om ce ați putea face mai mult?”

„Aceasta este tot ce putem face și noi. Dar nu uita, frate, că Dumnezeu a recunoscut credința lui și ca urmare i-a dat tăierea împrejur ca pecete a legământului pe care l-a făcut cu el: „Avraam, Eu îți dau un semn care să arate că te-am primit.”

Astfel, i-a dat tăierea împrejur, care este dovada, semnul legământului încheiat.

Acum priviți! Femeia nu intra în acest legământ; numai o femeie măritată. O femeie nu se putea tăia împrejur, dar pentru că bărbatul și femeia sunt una, ea intra în legământ prin el. Ei nu mai sunt doi, ci sunt una. Câți știu aceasta? Așa spune Biblia. Fiind măritată, ea devina una.

Mergeți și uitați-vă în Timotei, unde scrie același lucru: *„Acum ea va fi salvată prin nașterea de copii, dacă va stăruie în credință și sfințenie cu toată cumpătarea.”* (1 Timotei 2.15).

Tăierea împrejur din Vechiul Testament se făcea în trup, dar referitor la Noul Testament, Ioel spune: *„Voi turna Duhul Meu peste orice făptură (trup): fiii și fiicele voastre vor proroci...”* Cuvântul „a proroci” nu înseamnă „a învăța”, ci „a spune ceva sub inspirație, a spune dinainte ceva ce urmează să se întâmple.” Noi știm că în Vechiul Testament erau prorocițe, dar ele nu puteau să vorbească în biserică, în adunare, ca învățătoare. Totuși Ana și multe alte femei erau prorocițe în Templu. Și Miriam a fost prorociță. Ea avea Duhul peste ea, dar avea limitele locului ei. Femeile

pot fi prorocițe și astăzi, absolut, dar nu învățătoare și așa mai departe, în spatele amvonului. Dacă faceți aceasta, voi faceți Biblia să se contradică pe Ea Însăși, dar Biblia nu poate spune un lucru aici și altul dincolo. Ea trebuie să spună tot timpul același lucru sau nu este Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți? Deci *„Fiii și fiicele voastre vor proroci.”* Aceasta înseamnă că ei *„vor spune dinainte sau vor mărturisi.”* Puteți verifica cu dicționarul Bibliei și veți vedea că am dreptate. *„Fiii și fiicele voastre vor proroci.”*

Dar Biblia vorbește și despre o femeie care s-a pretins prorociță... Aceasta va lucra pentru biserica catolică, dar și cu acest subiect micuț despre care urmează să vorbim acum. Să ne întoarcem în Cartea Apocalipsei 2.20, ca să vedeți cât de drăcesc poate fi acest lucru care se ridică acum și cine este această femeie. Amintiți-vă că biserica catolică este o femeie. Noi tocmai am citit aceasta, este adevărat? Să vedem deci ce îi spune Domnul bisericii din Tiatira, biserica din timpul Evului Mediu sau a epocii întunecoase.

„Dar iată ce am împotriva ta: tu lași ca Izabela, femeia aceea care se zice prorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie, și să mănânce din lucrurile jertfite idolilor.” Vedeți?

Noi știm că în Templul evreiesc se afla acel sfeșnic cu șapte candelă, care vorbesc despre cele șapte epoci ale bisericii. Dacă observați, în Apocalipsa 1, îl găsim pe Isus stând în mijlocul celor șapte sfeșnice, cele șapte epoci ale bisericii. Când Ioan s-a întors, a văzut pe Cineva ca Fiul omului, stând acolo îmbrăcat... Cum aceasta era o Mireasă stând în sfeșnicele descrise.

În Vechiul Testament, candelălele sfeșnicului se aprindeau una de la cealaltă până erau aprinse toate. Dacă observați, la început, când Dumnezeu a început să lucreze cu evreii, ei au trecut printr-o epocă de aur, dar după aceea a urmat cea mai întunecoasă epocă a lucrării cu evreii, în timpul domniei lui Ahab. Citind epocile bisericii, veți observa că se ajunge la aceasta din nou.

Pentru Israel epoca întunecoasă a durat o mie cinci sute de ani, dar perioada cea mai întunecoasă și mai grea a fost atunci când regele Ahab s-a căsătorit cu Izabela și a adus idolatria în Israel, făcând ca tot poporul să se închine la dumnezeul Izabelei. Vă amintiți că ei au dărâmat altarele lui Dumnezeu și au pus sus idoli, iar Ilie a plâns că a rămas singur. Dar Dumnezeu a păstrat alți șapte mii care nu și-au plecat niciodată genunchii

Înaintea lui Baal. Aceștia sunt simbolul Bisericii alese care iese afară din idolatrie și Îl urmează numai pe Domnul.

Dacă vom merge la epocile Bisericii dintre neamuri, vom vedea că Biserica din Efes a fost o biserică măreață, dar Domnul a găsit la ea un punct slab, o greșeală: „...*ți-ai părăsit dragostea dintâi.*” (Apocalipsa 2.4).

Și dacă citiți în continuare, veți observa că întunericul s-a mărit tot mai mult în epocile următoare culminând cu Tiatira, epoca cea mai întunecoasă a bisericii dintre neamuri, când Lumina s-a stins aproape de tot. Apoi cei o mie cinci sute de ani. Atunci aceasta iese pe partea cealaltă. „*Tu ai numai puțină lumină. Întărește ce ai, altfel îți voi lua sfeșnicul din locul lui.*” Aceasta vine până jos la epoca bisericii Filadelfia, și apoi în epoca bisericii Laodicea.

Aici este frumusețea. Oh, Doamne, eu iubesc aceasta, frate Smith.

Deci, prima epocă a Bisericii a fost Efes, iar din Efes până în Tiatira, Biserica a parcurs o mie cinci sute de ani în care a căzut tot mai mult în întuneric, punctul culminant fiind Tiatira. Apoi, după intrarea în epoca întunecoasă, Domnul spune Bisericii Sale: „...*ai puțină putere și ai păzit Cuvântul Meu și n-ai tăgăduit Numele Meu.*” (Apocalipsa 4.8).

Atunci El a ieșit afară pe partea cealaltă și a spus: „*Îți merge numele că trăiești, dar ești mort.*” (capitolul 3.1).

Ei au pierdut Numele Lui și nu L-au mai avut niciodată pentru că L-au pierdut în acest interval de timp. De ce? Pentru că acolo s-a

ridicat o femeie, o mamă, mama fiicelor, care a semănat în jurul ei o altă învățătură, contrară învățaturii biblice. Biserica Catolică este mama curvelor și poartă o taină: „Babilonul.”

La început, când a ieșit această biserică, a avut puțină Lumină, apoi întunericul a devenit tot mai mare, tot mai mult, până au făcut o organizație: Biserica Catolică, care nu este nici pe departe Biserica Domnului Isus Hristos.

Cum a ieșit Luther afară? Ca Biserica Luterană. Dar baptiștii? Ca Biserica Baptistă. Vedeți? Ei nu poartă Numele Lui, ci au un alt nume. *„Voi aveți un nume.”* Dar *„nu este niciun alt nume dat sub ceruri prin care să fim mântuiți, decât Numele lui Isus Hristos.”* Vedeți? *„Îți merge numele că trăiești, dar ești mort.”* (Apocalipsa 3.1). Aceasta este denomi-națiunea.

„O, eu sunt prezbitarian!” Da, ești mort.

„Eu sunt baptist!” Și mort!

Tu poți fi viu numai în Isus Hristos. Acest-i adevărul.

Și botezul vostru fals arată aceasta. Voi faceți botezul în apă prin stropire, prin turnare, în loc să-l faceți prin scufundare. Și dacă îl faceți prin scufundare folosiți titlurile lui Dumnezeu: „Tată, Fiu și Duh Sfânt”, în loc să folosiți Numele Lui: Domnul Isus Hristos. Toate aceste învățături false coboară din catolicism, iar noi nu spunem nimic. Tolerăm toate aceste formalități și mergem alături de ei. „Bine, dar biserica mea crede așa...” Este adevărat, dar Biblia nu spune așa.

În niciun loc din Biblie nu scrie că ucenicii scoteau limba pentru ca preotul să le pună sfânta împărtășanie pe ea, după care se retrăgea și bea vinul singur, numindu-l Duhul Sfânt. Niciodată în Biblie nu și-au scuturat mâinile și nu și-au dat mâna dreaptă de părtășie, numind aceasta Duhul Sfânt. Niciodată în Biblie nu s-a ridicat cineva care să spună: „Acum sunt credincios și am primit Duhul Sfânt.” Dacă s-a făcut cum pretindeți voi, în Fapte 2 ar trebui să scrie că „În ziua cincizecimii a venit un preot roman cu gulerul ridicat și a spus: „Fiecare dintre voi să scoată limba și să ia sfânta împărtășanie.” Scrie așa ceva undeva în Fapte 2?

Voi protestanții sunteți la fel de răi. Metodiștilor, unde ați găsit scris în Fapte 2 ceea ce susțineți voi? „Dă-i mâna dreaptă ca semn că ai părtășie cu el, dar apoi verifică-l șase luni ca să vezi ce face!” Unde ați găsit așa ceva în Biblie?

Biblia spune că „*Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciuni și cereri...*” (Fapte 1.14).

În mijlocul lor nu a venit niciodată un preot sau un episcop să facă ceea ce spuneți voi. Dar acolo a venit altcineva: „*Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei.*” (Fapte 2.2). Iată cum au primit ei Duhul Sfânt: „*...a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic...*” De unde? **Din cer**, nu de pe drum sau de la vreun cult.

Îți merge numele că trăiești dar ești mort...”

Vedeți? Prin crezurile și cultele voastre, voi L-ați pus pe Dumnezeu deoparte! „Noi credem aceasta și cealaltă! Credem că zilele minunilor au trecut!” Cel care spune aceasta este un profet fals. Cel care-ți spune că poți să dai mâna și să primești Duhul Sfânt, este un profet fals. Cel care-ți spune că primești Duhul Sfânt când crezi, este un profet fals. Dacă

spune: „Ajunge să fii stropit, nu trebuie să te scufunzi în apă! Este bine și dacă se toarnă puțină apă”, este un profet fals. Dacă spune să fii botezat în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, deși nu este nici o Scriptură care să arate aceasta, este un profet fals. Acesta-i adevărul. Biblia nu învață nicăieri așa ceva. Nici un loc din Biblie nu arată că cineva ar fi fost botezat vreodată altfel decât în Numele Domnului Isus Hristos. Ba mai mult, Biblia spune că ucenicii lui Ioan Botezătorul, care au fost botezați de acest proroc spre pocăință, au trebuit să se boteze încă o dată în Numele Domnului Isus Hristos, ca să poată primi Duhul Sfânt. Acesta este adevărul. Aceasta nu este doctrina „Numai Isus”, ci este învățătura Bibliei.

Vedeți unde ați ajuns prin toate aceste învățături nebiblice? Lângă mămica voastră! Ea este mămica tuturor crezurilor!

Priviți în Biblie și arătați-mi un singur om care a fost vreodată stropit. Voi, catolicilor, metodiștilor, prezbiterienilor, puteți să-mi arătați în Biblie o singură persoană botezată prin stropire? Peste cine a fost turnată vreodată apă pentru iertarea păcatelor? Puteți să-mi arătați așa ceva în Biblie? Dacă da, veniți la mine și sunt gata să merg pe stradă cu o tablă pe spate, pe care să fie scris: „Sunt un profet fals. Eu am fost greșit!” Sau arătați-mi un singur loc în Biblie unde scrie că cineva a fost botezat în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt? Cu toate acestea 80% din voi sunt botezați așa. Arătați-mi unde scrie în Biblie că cineva a botezat numai în „Numele lui Isus”. Nu, nu veți găsi așa ceva, pentru că botezul corect este în Numele Domnului Isus Hristos.

Dar cine a adus toată încurcătura aceasta? Mama curvelor! Ce a făcut-o pe această femeie o curvă? Învățătura ei. Ce le-a făcut pe aceste culte o curvă? Doctrina lor!

Acesta este motivul pentru care noi nu putem fi de acord cu cultele și cu doctrinele lor, ci stăm curați cu această Biblie. Nu știu cât de mult trăiți Cuvântul ei, dar sunteți învățați numai din Ea.

Împlinirea ei depinde de voi, pentru că eu nu pot să vă impun s-o trăiți. Chemarea mea este să vă arăt Adevărul. Acesta este motivul pentru care noi nu suntem un cult. Dorința mea este ca noi să nu ne lăsăm niciodată pângăriți de vreuna din aceste dogme. Mai degrabă iau calea cu cei câțiva disprețuiți ai Domnului! Eu vreau să stau curat înaintea Cuvântului lui Dumnezeu și nevinovat de sângele vreunui om. Pe aceasta stăm noi în Tabernacolul Branham.

Acesta este motivul pentru care nu suntem unitarieni. Acesta este motivul pentru care nu mergem cu trinitarienii; acesta este motivul pentru care noi nu suntem „Numai Isus”. De aceea nu suntem metodiști! De aceea nu suntem bapțiști, etc. Nu, noi nu suntem un cult, ci avem o adunare frățescă și suntem liberi în Hristos. Pe aceasta stăm, iar Dumnezeu ne-a binecuvântat, ne ajută și este cu noi!

Acum putem să vă spunem de ce luăm Cina, de ce facem spălarea picioarelor și de ce nu-i vom lăsa pe cei ce știu că sunt în păcat, s-o ia.

De aceea, în aceste două sau trei săptămâni, am mers la frații care au avut ceva neînțelegeri între ei. Au ajuns până acolo încât nu au mai vorbit unii cu alții; ba mai mult, dacă se întâlneau pe stradă, întorceau capul în partea cealaltă. Să vă fie rușine! Cum puteți lua Cupa binecuvântată de Dumnezeu dacă faceți așa ceva?

Frați și surori, cum este posibil să mergeți unii la alții sau la telefon și să-i bârfiți pe frații voștri? Dacă faceți așa ceva nu sunteți vrednici să fiți chemați creștini. Acesta este adevărul. Lăsați în pace acele telefoane! Dacă nu puteți vorbi pe cineva de bine, tăceți! Să nu uitați că Dumnezeu vă va face răspunzători pentru aceste lucruri! Cât timp faceți așa ceva, sunteți călăuziți de un duh rău și nu sunteți în ordine cu Dumnezeu!

Dacă vedeți că un om este greșit, duceți-vă la el, fiți împăciuitori. Dacă nu poți să-l împaci singur, mai ia pe cineva cu tine! Nu-i de mirare că Dumnezeu nu poate face ordine în biserică. Sa: este din cauză că voi nu faceți aceasta corect! În loc să vă bârfiți la telefon, sau să faceți bisericuțe mici în care să vă spuneți nemulțumirile, mai bine duceți-vă la cei cu care aveți probleme și rezolvați-le. Dacă vezi că un frate a căzut în vreo greșeală, du-te și încearcă să te împaci cu el. Nu spune: „Bine, dar el mi-a făcut...” Nu contează ce a făcut, du-te tu la el. Du-te tu, chiar dacă el este cel greșit! Nu spune: „Bine, dar el a greșit, așa că se cuvine să vină el la mine!” Biblia spune că tu trebuie să mergi la el!

Dacă nu vrea să te asculte, mai ia pe cineva cu tine ca martor. Dacă acel frate nu ia în seamă martorul pe care-l duci, du-te și ia-l pe păstor și dacă nici așa nu ascultă, spune-i: „Te voi spune bisericii și dacă în timp de treizeci de zile nu vrei să rezolvi problema, vei fi pus deoparte!”

Biblia spune: *„...dacă nu vrea să asculte nici de biserică, să fie pentru tine un vameș și un păgân.”* (Matei 18.17). Vedeți? Cât timp un frate se află sub protecția bisericii este ocrotit de Sângele lui Hristos! Acesta este motivul pentru care noi nu putem să mergem oricum.

Ce vom face dacă de exemplu, eu și Leo ajungem la o neînțelegere, iar el greșește față de mine? Desigur, nu voi spune: „Păi, el a greșit față de mine!”, pentru că nu contează cine a greșit. Dar să presupunem că eu merg la el. Vedeți, fratele este un mădular al acestei biserici, este un creștin. El ia Cina alături de mine, și amândoi am fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Noi am mers alături ca frații, dar într-o zi s-a întâmplat ceva.

Acesta nu este omul, ci în nouăzeci la sută din cazuri cel care intră între oameni este Satana. Voi îl lăsați pe Satana să intre între

voi și apoi îl răniți pe fratele vostru. Acesta-i adevărul.

Înseamnă că între mine și Leo este o problemă care trebuie rezolvată. Dacă restul bisericii observă că între noi este ceva, este de datoria voastră să veniți și să ne spuneți: „Băieți, veniți amândoi aici pentru că vrem să îndreptăm lucrul acesta.”

Atâta timp cât nu ajungem la așa ceva, Sângele lui Hristos ne ocrotește. Dar când răul, cancerul acela vechi începe să se răspândească în trup, îmbolnăvește toată biserica. Ce urmează? Începeți să vă răciți! Biserica devine atât de rece încât este nevoie ca omul de serviciu să spargă țurțurii de la intrare ca să puteți intra în adunare. Totul este rece! Biserica, până atunci caldă, duhovnicească, s-a răcit! Nimeni nu mai spune nimic. Ce s-a întâmplat? Ați alergat bine, ce vi s-a întâmplat? Vedeți, păcatele voastre vă separă și Dumnezeu vă face responsabili pentru aceasta! Îndepărtați aceste lucruri dintre voi!

Nu este nimic rău cu mine, nimic greșit cu Leo, ci diavolul este cel care a intrat între noi! Îndepărtați-l! Duceți-vă la acel frate, indiferent cine este el, și dacă nu vrea să vă asculte spuneți-l bisericii, iar dacă în treizeci de zile nu vrea să vină în biserică să se împace, va fi scos de sub protecția Sângelui lui Isus! Noi îl vom pierde! În cazul acesta lăsați-L pe Dumnezeu să facă ordine! Voi luați-vă mâinile jos pentru că ați făcut tot ce ați putut. Lăsați-L pe Dumnezeu să îl aibă puțin în mână. Ce va face EL? Îl va da pe mâna Satanei. Atunci acel om va putea veni înapoi sau viața lui va fi numai cât o palmă!

Voi știți că Biblia vorbește despre un frate care nu a vrut să se pună în rânduală cu Dumnezeu. Câți vă amintiți acest caz? Este în 1 Corinteni 5.1-5. Acesta trăia cu mama lui vitregă și pentru că nu a putut fi îndreptat, Pavel a spus: „Am hotărât să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii...” (v. 5). Mai târziu, în 2Corinteni 2.5-11, Pavel revine asupra acestei probleme și îndreaptă lucrurile.

Eu am un, frate, un prieten foarte apropiat. El este un frate bun în Domnul și mie îmi place să-i spun pe nume: este fratele Rasmussen din Chicago. El este un inter-denominațional. Fiul lui, care era lucrător în biserică, s-a căsătorit cu o fată catolică și încet, încet s-a îndepărtat tot mai mult de biserică, făcând tot felul de lucruri neîngăduite. La un moment dat a ajuns într-o mare încurcătură și atunci tatăl lui i-a spus: „Nu vrei să te împaci cu mine, fiule?” El vorbise foarte ușuratic la adresa tatălui său și a bisericii lui: „Sunteți o grămadă de fanatici!” a spus el, iar acum îi spunea: „Nu vrei să rezolvi aceasta cu biserica?”

Dar el a răspuns: „Ești tatăl meu și nu vreau să ajungem la nici un fel de probleme între noi!”

Atunci fratele s-a dus, a luat unul dintre diaconii bisericii și a mers din nou la fiul său: „Wesley, vreau să vorbesc cu tine!” a spus el. „Vrei sau nu, să retragi cuvintele pe care le-ai spus la adresa bisericii?”, dar fiul i-a răspuns nepăsător. Atunci tatăl a continuat: „Te rog să nu uiți că eu sunt păstorul acelei biserici. Sunt tatăl tău, dar voi face ceea ce spune Biblia. Ai la dispoziție treizeci de zile ca să-ți rezolvi problema cu biserica, altfel, te vom scoate din prezența lui Dumnezeu. Tu ești fiul meu, dar El este Salvatorul meu. Tu știi că te iubesc și aș fi gata să mor pentru tine, dar trebuie să fii corect față de Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt păstorul turmei, așa că, fie că este vorba de tine sau de altcineva, trebuie să te aliniezi cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă tu nu vrei să te pui în rânduală, eu nu mai sunt vrednic să păstoresc turma Lui.”

Băiete, acesta-i un păstor, acesta este un bărbat. Nu credeți la fel? Vedeti? El era păstorul bisericii, dar pe cine a lovit fiul lui? Pe acel om sau pe Salvatorul lui? Astfel, fratele s-a dus la biserică și a spus: „Fiul meu, Wesley, nu a vrut să asculte în problema aceasta. Apoi l-am căutat, însoțit de un diacon, dar nici așa nu a vrut să se îndrepte. Fratele Cutare este martor la aceasta, așa că iată ce am hotărât: Noi îl vom da pe fiul meu, Wesley, pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii, iar biserica aceasta și Sângele lui Isus Hristos nu îl vor mai ocroti. Are la dispoziție patru

săptămâni ca să se îndrepte; dacă nu, peste patru săptămâni la ora opt, vom face cum am spus.”

Când a sosit timpul tatăl a spus: „Mai are încă două minute.”

Timpul a trecut, așa că a continuat: „Am spus în fața acestei adunări și Ție, Atotputernicule Dumnezeu, că fiul meu, Wesley Rasmussen ne-a părăsit. Noi am făcut tot ce am putut ca să-l aducem înapoi, conform poruncilor și Cuvintelor Fiului Tău, Salvatorul nostru, dar el ne-a nesocotit și a refuzat să asculte. Acesta este motivul pentru care eu și această biserică îl dăm pe mâna Satanei pentru nimicirea cărnii, ca să-i poată fi salvat sufletul.” Aceasta este tot ce a spus.

Timpul a trecut fără să se întâmple nimic. A trecut o săptămână, două, o lună, două, dar iată că într-o noapte Wesley s-a îmbolnăvit. A chemat medicul, iar acesta a constatat că avea temperatura foarte ridicată. După ce l-a consultat cu atenție nu a putut să găsească nimic. Totuși, băiatul se simțea tot mai rău. Atunci medicul i-a spus: „Băiete, nu știu ce este aceasta dar haide să chemăm un specialist să te vadă și el.” L-au dus la spital, iar după ce l-a consultat, specialistul a spus: „Văd că este pe moarte dar nu știu ce are!”

Alături stăteau plângând soția și copiii lui, iar medicul a spus: „Va trece... pulsul și respirația sunt tot mai slabe.”

Atunci tânărul a spus: „Vă rog să-l chemați pe tata.”

Da, aceasta era soluția! „Chemați-l pe tata!”

Tatăl a alergat la spital, iar când l-a văzut, fiul i-a zis: „Tată, nu mai pot, dar Dumnezeu mă aude. Dacă mă va ajuta să mă ridic, voi îndrepta toate lucrurile. Voi face tot ce este bine și drept.” Ce a urmat?

Chiar în clipa aceea pulsul și respirația au revenit la normal, iar duminica următoare s-a dus la biserică și a spus: „Am păcătuit împotriva lui Dumnezeu și a acestei biserici, pentru că am refuzat să ascult de păstor și de diacon. Rog biserica să mă ierte pentru tot răul pe care l-am făcut. Dumnezeu mi-a cruțat viața...”

Vedeți? El s-a aliniat corect cu fiecare problemă în parte. Așa trebuia să procedeze.

Fraților, dacă veți proceda conform rânduiei lui Dumnezeu, totul va fi în ordine. Înțelegeți?

Dar priviți cum procedează denominațiile: „Vom aduna comitetul și vom hotărî.”

„Ce părere aveți despre Jones? Ce ar trebui să facem cu el? Îl vom da afară pentru că atunci va putea merge la metodiști, iar acolo va fi un membru mai bun decât este la noi.” Iată-vă! Aici sunteți voi, dar o asemenea procedură este greșită!

Acesta este motivul pentru care noi nu urmăm tradițiile lor! Acesta este motivul pentru care nu avem nevoie de nici un episcop peste biserică, nici de un responsabil sau prezbiter de district, etc.

Biblia ne învață ce trebuie să facem în orice situație. Acesta este motivul pentru care nu ne pierdem timpul cu cultele și stăm departe de ele. Noi suntem liberi. Amin. Nu v-ați supărat pe mine, așa-i? Să nu o faceți!

Probabil că mâine seară voi primi câteva întrebări referitoare la ceea ce am spus astăzi.

Eu nu vreau să spun că cei care faceți parte din

diferite biserici, culte sau denominații, nu sunteți creștini. Nu spun nici că în cultul vostru nu ar fi mii de creștini buni; ceea ce încerc să vă spun este de ce noi nu suntem un cult. Dar prin aceasta nu încerc să vă impun ce trebuie să faceți. Dacă Dumnezeu m-a chemat să predic Evanghelia, o fac așa cum îmi poruncește EL, adică întocmai cum este scris în această Biblie. Dacă ceea ce învăț nu este conform Cuvântului Său, Dumnezeu mă va judeca pentru aceasta. Problema este următoarea: dacă îl văd pe vrăjmaș venind și nu vă avertizez, Dumnezeu îmi va cere socoteală pentru aceasta, dar dacă vă avertizez, mai departe depinde de voi.

Amintiți-vă că „În zilele din urmă vor veni vremuri periculoase.

Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, mândri, batjocoritori...” (2 Timotei 3.1-2).

Vedeți, batjocoritori: „Oh, ei sunt o grămadă de idioti! Zilele minunilor au trecut, astăzi nu mai există așa ceva!” „El este un bătrân profet fals!” „În bisericile noastre, femeile au drepturi egale cu bărbații!”

Eu nu mă cert cu voi referitor la aceste păreri, dar Cuvântul lui Dumnezeu vă poruncește să nu îi îngăduiți femeii să meargă la amvon. Pentru mine acest lucru este „Da și Amin!” Unii spun: „Bine, dar cultul nostru are oameni la fel de sfinți ca cei din Tabernacolul tău!”

Eu nu spun că nu este adevărat, dar Biblia condamnă cultele. Acesta-i adevărul. Eu nu spun că nu aveți oameni buni și sfinți în bisericile voastre, unii dintre ei sunt chiar mai buni decât toți ceilalți, ceea ce este minunat, dar nu aceasta este problema noastră.

Mâine vom continua cu aceste studii, iar dacă vreți să aduceți pe cineva cu voi, sunteți bineveniți. Rugămintea mea este să nu încercați să găsiți numai greșeli în ceea ce spun, pentru că eu vorbesc doar bisericii mele. Eu nu încerc să îi învăț pe cei ce fac parte din alte biserici, pentru că aceasta este treaba păstorului lor...

...Acum ne vom întoarce la Geneza ca să vedem de ce un copil nelegitim nu avea voie să intre în adunarea Domnului, timp de paisprezece generații. Aceasta înseamnă aproximativ patru sute de ani pentru ispășirea aceluia păcat. Noi vom afla că lipsa de neprihănire a părinților se răsfrânge asupra copiilor copiilor lor, cum a început în Geneza și așa mai departe.

Acum vom merge

în urmă, înainte de întemeierea lumii, înainte să fi fost vreun atom sau un singur meteorit. Când nu exista încă nimic, Dumnezeu știa fiecare creatură și fiecare lucru care va fi vreodată pe pământ. Poate să ne explice cineva ce înseamnă cuvântul „infinite”? Este ca și cum v-ați regla aparatul de fotografiat în poziția „infinite”. Acesta este infinitele, dar noi nu vom putea cuprinde niciodată cu mintea noastră mărginită ceea ce a făcut El prin înțelepciunea Sa nemărginită. Vedeți, noi nu putem face aceasta, dar El ne va ajuta, prin Duhul Său, să deslușim ceea ce spune Scriptura cu privire la aceste lucruri.

Biblia spune că Isus Hristos este Mielul lui Dumnezeu.

Vă rog să fiți atenți, pentru ca cei care nu vor veni mâine să aibă această problemă clarificată. Biblia spune că Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, a fost înjunghiat înainte de întemeierea lumii, este adevărat? Când a fost El înjunghiat? De la întemeierea lumii. Aceasta înseamnă că atunci când lumea nu era încă creată, când nu exista nici măcar un atom, Hristos a fost înjunghiat. De ce? Pentru că orice lucru pe care-l hotărăște marea minte a lui Dumnezeu se realizează imediat, este deja terminat.

Când Dumnezeu a spus: „Să fie...” totul era deja terminat. Chiar dacă au fost necesari o sută de miliarde de ani pentru ca

lucrarea respectivă să apară, era deja înfăptuită.

Duhul care a insuflat Scriptura și care a spus că Mielul lui Dumnezeu a fost înjunghiat înainte de întemeierea lumii, a spus și că numele noastre au fost scrise înainte de întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului.

Poetul care a scris cântarea: „În slavă este scris un nume nou”, a fost bine intenționat, dar nu cunoștea Scriptura. De ce? Pentru că numele noastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii, adică atunci când a fost înjunghiat Mielul lui Dumnezeu.

Dați-mi voie să vă dovedesc aceasta cu Biblia. Să deschidem la Romani 8.28:

„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.

Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte...” Înțelegeți?

„Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi înviat dintre mai mulți frați.

Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”

De la întemeierea lumii, când Dumnezeu Și-a făcut

planul de lucrare. El nu spune: „M-am gândit să mai fac ceva... Da, voi mai adăuga (sau voi mai scoate) ceva.” La El nu este așa ceva.

Voi știți că păcatul este neprihănirea pervertită.

Satan nu poate crea. Înțelegeți cu toții aceasta? Așa ne învață Scriptura și noi o credem. Satan nu poate crea, dar poate perverti ceea ce a creat Dumnezeu. Ce este o perversiune? Văd că majoritatea celor prezenți sunteți adulți și majoritatea dintre noi suntem căsătoriți.

Bărbatul și femeia pot trăi împreună ca soț și soție, iar cât timp femeia stă lângă soțul ei este curată. Aceasta este Legea lui Dumnezeu și rânduiala dată de El. Dar mai există o posibilitate: ca tu să faci același act cu o altă femeie, care nu este soția ta. Cu una din ele, ești neprihănit în ochii lui Dumnezeu, dar dacă faci același act cu o altă femeie, ești condamnat de Dumnezeu la moarte. De ce? Pentru că ai pervertit neprihănirea. Satana nu poate crea, dar pervertește ceea ce a creat deja Dumnezeu. Ce este minciuna? Adevărul pervertit.

De exemplu cineva spune: „Sâmbătă seara pe la ora nouă, l-am văzut pe Billy Branham în Jeffersonville.” Aceasta este corect, dar dacă mai adaugă: „Era beat în salonul Anthony”, spune o minciună. Dacă ar spune: „...la biserică predicând”, este adevărat. Aceasta ar fi adevărat, dar: „Bând într-o tavernă!” este o minciună, adică este adevărul pervertit într-o minciună. Înțelegeți ce vreau să spun? Vedeți, o minciună pervertește adevărul. Lipsa neprihănirii este neprihănirea pervertită.

Ce este moartea? Viața pervertită. Boala? Sănătatea pervertită. Tu ești un bărbat sănătos și puternic, dar ce se întâmplă dacă ești bolnăvicios? Ce este aceasta? Sănătatea ta este pervertită. Sau, tu ai fost o femeie tânără și frumoasă, iar fratele, un bărbat puternic și frumos, dar acum sunteți îmbătrâniți și zbârciți. Ce este aceasta? Viața pervertită. Înțelegeți?

Dar această viață trebuie să vină înapoi. Binecuvântat să fie Numele Domnului pentru că Dumnezeu ne-a făgăduit aceasta, iar noi Îl credem din toată inima. Pe cât suntem de siguri că există Dumnezeu, pe atât suntem de încredințați că El va aduce Viața înapoi, pentru că așa ne-a promis.

Ce fel de oameni ar trebui să fim noi? Priviți cât de perfect merge totul:

„...aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte i-a și hotărât mai dinainte;

și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” Când? Înainte de întemeierea lumii, înainte să înceapă lumea.

Toate aceste lucruri pot fi dovedite clar cu ajutorul Scripturii. De ce lipsește neprihănirea? Pentru că a fost pervertită de Satan.

Acum priviți! Când vă maturizați, ajungeți la o vârstă la care deveniți responsabili de ceea ce faceți pentru că știți ce este binele și răul.

Prin naștere, voi veniți în lume prin păcat, prin minciună, născuți prin dorință sexuală. Acesta este motivul pentru care trebuie să vă nașteți din nou, să primiți o nouă naștere, ca să intrați în ceruri.

Acum vedeți cât sunt de departe de adevăr Martorii lui IeHoVaH, când susțin că nașterea din nou este învierea trupului? Această învățătură este greșită. Noi suntem într-un spațiu de timp și singurul lucru

veșnic este Ceva care nu are nici început, nici sfârșit. Orice lucru veșnic nu a avut niciodată un început și nu va avea niciodată un sfârșit. Vedeți? Dacă ești o parte din Dumnezeu, Duhul care este în tine nu a avut nici început și nu va avea nici sfârșit, ceea ce înseamnă că ești veșnic cu Duhul care este în tine.

Dragostea agapao este dragostea dumnezeiască. Ea a venit peste dragostea phileo, care este dragostea firească, pofticioasă, și care a decăzut tot mai mult până a ajuns să fie o grămadă de murdărie. De aceea, Isus a coborât pe această scară, venind din cea mai înaltă slavă, într-o iesle, ca să ne poată ridica din starea decăzută în care ne aflăm. El ne va duce de la moarte la Viață; de la boală la sănătate; din păcat la neprihănire. Înțelegeți? El a devenit din cel mai înalt cel mai de jos, ca să-l poată duce pe cel mai de jos la cel mai înalt. El a devenit eu pentru ca eu să pot deveni El, prin harul Său, un moștenitor al Tronului slavei. Înțelegeți ce vreau să spun? Acum priviți departe în urmă, înainte să existe lumea aceasta, când Dumnezeu a văzut tot ce urma să aibă loc și v-a văzut pe voi. El a văzut fiecare purice, fiecare muscă, fiecare broască, fiecare movilă, fiecare lucru care va fi vreodată pe pământ. El a văzut totul încă de atunci. Sigur, El a văzut.

Dar El nu a spus niciodată: „Îl voi trimite pe Fiul Meu jos și-L voi lăsa să moară, și poate cuiva îi va părea rău de El... poate că cineva ar putea fi salvat.”

Dumnezeu a știut dinainte cine va fi salvat și cine nu! Da, domnilor! El a spus: „*Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât*” (Romani 9.13), pentru că înainte ca vreunul dintre ei să dovedească ce era, El a știut ce era fiecare. El știa fiecare lucru, știa ce vei face înainte ca să te naști; El cunoștea toate lucrurile înainte ca ele să vină la existență.

După cum știți, eu sunt vânător și îmi plac mult

puștile. Odată, o femeie din Texas mi-a cumpărat o pușcă Swift, de calibru .220. Eu mi-am dorit întotdeauna o asemenea armă. Pușca Swift este cea mai puternică dintre toate. Are douăzeci și două de cartușe, patruzeci și opt de alice... Fabrica spune: „Nu faceți aceasta pentru că este periculos.” Dar voi puteți mânui acel cartuș care merge cu 1525 m/s și totuși să-l țineți în locul lui. Ca să înțelegeți mai bine, dacă vreți să împușcați un șoim care se află la distanța de două sute de metri, pasărea va fi doborâtă înainte să fiți loviți de reculul armei. Vedeți? Luați o scobitoare plată și puneți cu ea praf de pușcă în cartuș, atât cât puneți pe scobitoare; cu acela puteți trage într-un castor care stă la capătul acestei clădiri și se uită la voi. Care-i cauza? Cartușul merge foarte repede și se dezintegrează, iar dacă pui un cearceaf între aici și acolo, nu vei vedea nici măcar un fir de praf căzând pe el pentru că acesta se întoarce înapoi. Nu în cenușă, cenușă vulcanică, ci merge mai departe decât atât, merge înapoi în acizii originali care fac cuprul și plumbul care sunt acolo. Merge înapoi în starea în care a fost acum o sută de miliarde de ani. Aici este un cartuș mic, patruzeci și opt de alice de cartuș pe care-l țin în mână, iar în secunda următoare se întoarce înapoi în ce a fost cu o sută de milioane de ani în urmă. Și dacă lumea ar mai ține încă o sută de milioane de ani, acesta ar fi din nou un cartuș și ar putea fi adus înapoi pentru că s-a format din nou în cupru.

Uitați-vă la ce a făcut Dumnezeu și atunci Îl veți iubi; apoi mergeți acasă, iar dimineața dormiți puțin mai mult; când vă veți trezi Îl veți iubi mai mult ca niciodată.

Dumnezeu este un Constructor. Câți știți aceasta? El este un Constructor. Acum ascultați cu atenție. Să luăm lucrurile cronologic. Cu o sută de miliarde de ani în urmă, când Dumnezeu urma să facă lumea, ei bine, El a avut o idee în mintea Sa.

Acum veți spune: „Frate Branham, dacă El este atât de măreț, de ce i-a permis Satanei să ducă omenirea în păcat?” Dumnezeu a știut încă înainte de a-l crea, că Lucifer va fi diavolul. Glorie! Acum mă simt religios. O, Doamne! Înainte ca să-l creeze, El știa că Lucifer va fi Diavolul.

„Și ce-i cu asta?” întrebați voi. „De ce a îngăduit Dumnezeu ca el să fie Diavolul?” Ca să poată dovedi că El este Dumnezeu. Acesta este motivul.

De ce a îngăduit El să fie păcatul? Păi, cine a existat prima dată, Salvatorul sau păcătosul? Salvatorul. Cine a fost mai întâi, Vindecătorul sau bolnavul? Vindecătorul. Atunci de ce a permis să fie păcătosul? Pentru că un atribut al Lui este să fie Salvator. Dacă nu ar fi exista niciodată un păcătos, El nu ar fi fost cunoscut niciodată ca Salvator. Aleluia! El poate face ca toate lucrurile să se învârtă în jurul slavei Sale.

„...Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a făcut: „Pentru ce m-ai făcut așa?”

Cine este pe roată? Cine are lutul? În ale cui mâini se află el? Pavel a spus: *„Oh, om nebun, nu a spus El că l-a ridicat pe Faraon tocmai pentru scopul acesta?”* Cu siguranță. El a știut aceasta încă înainte să existe lumea. El știa cine ce va fi, și a îngăduit păcatul ca să poată fi Salvator. A permis să fie boala, ca să poată fi Vindecător; a permis ura, ca să poată fi Dragoste. Da, El este Dumnezeu și a îngăduit toate aceste lucruri ca să-Și poată descoperi calitățile, attributele.

Cum ați fi știut vreodată că există noapte? Dacă ar fi fost numai ziuă nu ați fi știut niciodată că există și noaptea. Dar existența nopții evidențiază lumina zilei. Amin. Vedeți ce a făcut El?

Acolo în urmă, înainte de întemeierea lumii, înainte ca El să ia acest soare vechi și să-l pună să lumineze și să încălzească acest pământ vechi, a zis: *„Iată, soarele!”* El l-a creat și l-a atârnat acolo pentru o sută de miliarde de ani. Ce făcea El? Ceva gaze. Apoi s-a mișcat în jur și a făcut altceva: puțin potasiu. S-a mișcat pe aici și ce a făcut? Puțin calciu. Ce a făcut El? El te-a făcut pe tine și pe mine. Ce a făcut El? Ca un

constructor, a desfășurat toți stâlpii, plăcile și laterale, știind câte clădiri urma să construiască. Noi suntem făcuți din șaisprezece elemente ale pământului și El ne-a făcut pe noi toți și ne-a așezat înainte de întemeierea lumii... Eu nu știu cum a fost aceasta. De ce a făcut El aurul, cuprul, bronzul, apa și toate celelalte materiale? Pentru că El era Creatorul. Dumnezeu a făcut fiecare lucru care există, dându-i forma dorită de El. La început, totul a fost numai lavă vulcanică și El a acei vulcani mari să clocotească pentru o sută de milioane de ani, ca să facă ceva calciu. Ce este acesta? O parte din voi.

Și înainte să fi fost o fărâmbă de viață pe acest pământ, trupurile noastre erau așezate aici. Aleluia! Înainte de a fi vreun strop de umezeală, noi eram deja așezați aici. Când Adam se plimba în sus și-n jos prin grădina Eden, eu eram așezat aici. Amin. Da, domnilor! O, glorie! Când heruvimii și stelele dimineții cântau împreună, iar fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie, eu eram aici și așteptam doar să vină suflarea de viață. Eu eram aici; El m-a creat aici; a avut trupul meu așezat aici. Trupul vostru era așezat în acest pământ. Doamne, cum a ajuns aici? Dumnezeu l-a avut așezat aici. El l-a făcut. Noi suntem făcuți din șaisprezece elemente: petrol, potasiu, lumină cosmică, și multe altele. Vedeți, noi eram așezați aici.

Ce s-a întâmplat apoi? Dumnezeu i-a zis Duhului Sfânt (este doar un exemplu): „Eu sunt Dragoste, iar Tu ești o parte din Mine. Du-te și fă dragoste cu lumea!”

Și marele Duh Sfânt a venit și a făcut aceasta, desigur, noi ne gândim ca un exemplu, pentru că nu a fost așa. Duhul Sfânt și Dumnezeu este aceeași Persoană, cu scop identic și motiv identic. Scuzați-mă pentru ceea ce voi spune în continuare: „El a venit, și-a întins aripile peste pământ și a început să clocească.” Ce este aceasta? Ca la cloșcă: ea își clocește ouăle din care ies puișorii. Cloc, cloc, aceasta este dragostea ei.

„O, viață, vino, apari!” a strigat El. A privit în jur și a spus: „Vreau să vină frumusețea pentru ca pământul să fie plăcut la

vedere! Apari lumină!” Vedeți, Duhul Sfânt Se mișca și făcea toate acestea. Când El a spus aceste cuvinte, ele au venit la existență: acolo apare un deal, apoi puțin calciu amestecându-se cu puțin potasiu. În ce se împătură aceasta? Viață, vino înainte! Un ghiocel micuț își scoate capul de sub o piatră. „Vino aici, Tată, uită-Te la aceasta.”

Ce urmează? Apare micuțul ghiocel... își scoate capul de sub o piatră. De ce? pentru că El a spus: „Vino, viață!”

„Arată bine.
Clocește mai departe.”

El a clocit afară florile, a adus afară toată vegetația. Apoi a adus la suprafață animalele și păsările, care au zburat afară din praf, iar după un timp a apărut omul, și el era bărbat și femeie. Dar nu hermafrodit, ci numai în el. Acolo era și duhul feminin.

Dacă vedeți un bărbat care se poartă ca o femeie, este clar că ceva nu este în ordine cu el. La fel este cu o femeie care își taie părul, sau umblă cu salopetă sau cu pantaloni: categoric ceva este greșit cu ea. Femeia are duhul feminin, iar bărbatul are duhul masculin. Noi știm cu toții aceasta. Este corect ca o femeie să încerce să fie și să acționeze ca un bărbat?

Când eram încă paznic de vânătoare, odată am mers cu autobuzul. Și în timp ce vorbeam cu cei din jur, am lovit o femeie cu mâna peste genunchi. Am făcut-o pentru că pur și simplu nu am știut că este femeie. Purta o căciulă mare, ochelari și fuma în timp ce povestea o întâmplare.

Ea spunea arătând cât se poate de dur: „Aseară, un băiat care dormea sus a căzut (și a tras un fum din țigară). Niciodată nu am

mai râs așa de bine.”

Am început să râd și eu, am lovit-o peste genunchi și am zis: „Băiete, asta-i una bună, așa-i?” Și în timp ce am tot povestit, la un moment dat ea și-a ridicat puțin căciula și am văzut că avea peste cap o fundă, pentru că era femeie. Niciodată nu m-am simțit așa de jenat ca atunci.

„Ești femeie?” am întrebat-o uluit.

„Desigur”, a răspuns ea, „de ce?”

„Iartă-mă, te rog. Nu mi s-a mai întâmplat niciodată așa ceva.”

Zilele trecute am văzut un semn care m-a emoționat profund. Se spunea: „Doamnele sunt gata să poarte haine!”

„Lăudat să fie Dumnezeu pentru aceasta.” Dar după aceea am aflat că hainele despre care se vorbea erau de fapt pregătite și nu erau ceea ce credeam. Eu am crezut că se vor îmbrăca decent, dar nici vorbă de așa ceva.

La început, Adam a fost creat singur și pentru că Domnul a văzut că nu era bine să fie singur, a luat o coastă din trupul lui și a făcut-o pe Eva, un produs lateral pentru el. Dumnezeu a luat afară din Adam duhul feminin, care este plin de iubire, gingășie și plăpând, și l-a pus în Eva, iar duhul masculin l-a lăsat în Adam. Astfel, dacă bărbatul sau femeia nu se comportă așa cum au fost făcuți, înseamnă că ceva este greșit cu ei, este o

perversiune. Atunci, ca și acum, cei doi erau una.

Înainte de încheiere, aș vrea să luăm o mică dramă.

Adam o ia pe Eva de braț și pleacă împreună, iar ea îl întreabă:

„O, dragă, și zici că tu ai pus nume la acest animal?”

„Da, eu i-am pus nume.”

„Și cum îi zici?”

„Acesta este un cal.”

„Ooooo. Dar aceea?”

„Acea este o vacă.”

„Tu i-ai pus nume și ei?”

„Da.”

„Ooooooo!”

„Dar cele două care stau cu capetele apropiate una de alta?”

„Acelea sunt păsările iubirii.”

„Oh, înțeleg, înțeleg!”

Mai merg puțin și ea îl întreabă din nou:

„Dar acestea ce sunt?”

„Acestea se numesc așa și așa...”

„Înțeleg. Sunt așa de frumoase...”

Apoi se aude răgetul unui leu.

„Cum se numește animalul acesta?”

„Este leul.”

„Dar acela?”

„Tigrul.”

„Oh, înțeleg!”

Păreau niște pisicuțe care umblau mieunând în jurul lor.

După un timp, Adam a zis:

„Uite, dragă, este timpul să mergem la biserică.”

Știți, este ceva despre timpul când soarele coboară spre asfințit. Da, seara când apune soarele, voi doriți să mergeți să vă închinați. Iar dacă nu mergeți la biserică, vă retrageți în camera voastră și citiți Biblia. La câți dintre voi vă place să vă retrageți singuri? Înțelegeți? În om este Ceva care-l împinge să facă aceasta. Să faceți aceasta! Timpul de mers la biserică.

Ei nu au spus niciodată: „Un moment, Jones aparține de trinitarieni, iar noi aparținem de...” Nu, acolo nu era așa ceva! Ei nu aveau o biserică sau un scaun plătit pe care să șadă, ci s-au dus în pădure și au îngenuncheat acolo.

Iar slava Domnului

îi învăluia acolo în tufișuri înțelegeți, și eu pot auzi o Voce care spunea:

„S-au bucurat copiii Mei de ziua pe care Domnul Dumnezeu tău, ți-a dat-o pe pământ?”

„Da, Doamne, ne-am bucurat mult astăzi, nu-i așa draga mea?”

„Da, da, ne-am bucurat, dragă.”

„Doamne, înainte de a ne culca, îți mulțumim pentru tot ce ne-ai dăruit.”

Și Adam își întinde brațul puternic pentru ca ea să se așeze pe el. La picioarele lor se întinde liniștit tigrul, apoi vine și leul și toate lucrurile se odihnesc în pace.

Și după ce adorm, Dumnezeu vine jos împreună cu o mulțime de îngeri, cu Gavril, creația Lui din cer. Ei vin jos și pășesc tiptil în dormitor, și privesc în jur, iar Gavril spune: „Tată, vino și privește cum dorm copiii Tăi.”

Câți dintre voi ați intrat vreodată în camera copiilor după ce aceștia adorm? Nu spuneți în timp ce-i priviți: „Așa-i că seamănă cu tine?” Ați făcut vreodată aceasta?

Eu și Meda facem adesea așa. Ea îl privește pe Iosif și-mi zice: „Are fruntea înaltă ca tine”. „Da, Meda, dar are ochii mari ca ai tăi. De ce? Pentru că este o parte din noi; este rezultatul unirii noastre.

Și Tatăl vorbește cu Gavril despre cei doi oameni, iar Gavril îi spune: „Știi, el seamănă cu Tine.” Uitați-vă la voi înșivă, fiindcă așa arată Dumnezeu. El Se uită la voi pentru că sunteți vlăstarele Lui. Câți știți aceasta? Înțelegeți?

Știți care este cea mai inferioară formă de viață? Broasca. Care este cea mai superioară? Omul. Și totul a mers de la o formă inferioară, spre forma cea mai superioară: de la broască, păsări, animale, tot

mai sus, până la ființa cea mai superioară, care a fost făcută după chipul lui Dumnezeu. Iată-vă! Dar femeia nu a fost făcută după imaginea lui Dumnezeu, ci este imaginea bărbatului. Vedeți? Și Dumnezeu privea spre cei doi și zicea: „Da, sunt frumoși.”

Cum erau cei doi? Nemuritori. Ei nu trebuiau să moară niciodată. Aceasta era doar prima mână de calciu, de potasiu, fiecare lucru începând în felul acesta. Nu era minunat? Dar apoi a venit păcatul și a murdărit toată creația.

De ce a îngăduit Dumnezeu aceasta? Ca să poată dovedi că El este Salvatorul. De ce a îngăduit bolile? Ca să arate că El este Vindecătorul. A îngăduit să vină moartea ca să arate că El este Viața. Înțelegeți? El a îngăduit să se întâmple toate aceste lucruri rele ca să poată dovedi că El este bun, să dovedească ce era El.

Voi vorbiți despre faptul că vom cânta Povestea Răscumpărării; spuneți că atunci când va veni Isus, această biserică va sta acolo, la marginea acestui pământ, și vom cânta povești despre înviere, iar îngerii ne vor asculta plini de mirare pentru că nu pot înțelege despre ce cântăm noi, deoarece ei nu au fost niciodată pierduți. Ei nu știu prin ce am trecut noi. Dar noi știm ce înseamnă să fii pierdut și apoi regăsit. Oh, noi vom putea să îi cântăm osanale, pentru că El nu este Salvatorul lor, ci al nostru! Îngerii nu au avut niciodată nevoie de salvare și nici de vindecare. Nu! Glorie! El nu este Viață pentru ei. Sigur că nu, pentru că ei nu au fost niciodată morți în păcat și nu au călcat niciodată Legea lui Dumnezeu, cum am făcut noi oamenii. Noi am fost morți, dar acum trăim prin El. Ce vom spune atunci cu coroanele jos? „Tu ești reverendul Cutare și Cutare.”? Oh, nu, nu, nu, nu! Toată slava I se cuvine numai Lui. Aceasta este. Iată-vă! Atunci ne vom povesti unii altora cum am biruit și vom înțelege toate lucrurile.

Ce s-a întâmplat apoi? A spus Dumnezeu atunci: „Aș putea distruge calciul și potasiul Meu și totul se va nărui”? Nu, El nu a făcut

aceasta pentru că știa că așa avea să fie. Duhul Sfânt m-a făcut ceea ce sunt. Eu mănânc alimente și sunt ceea ce mă vedeți. Toți aceia pe care i-a văzut adulți înainte de întemeierea lumii, se maturizează. vedeți? Acesta vine prin femeie, așa cum a spus El că va fi, dar data viitoare vine de la Dumnezeu. Atunci nu mai vine prin femeie, ci prin Bărbat. vedeți? Viața aceasta vine prin dorința sexuală, dar Viața viitoare vine prin Cuvântul vorbit de Dumnezeu.

Și dacă ne naștem din El, nu mai este nimic care ne poate vătăma sau atinge. Este așa cum a spus Pavel: „...nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,

nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Hristos Isus, Domnul nostru.” (Romani 8.38-39). Nu există nici un lucru care să ne poată despărți de El.

Eu mai am cam cinci fire de păr și voi fi complet chel. Îmi amintesc că odată, în timp îmi pieptănam acele câteva fire de păr, soția mi-a zis:

„Billy, ești aproape chel.”

„Dar nu am pierdut nici măcar un fir de păr.”

„Dar unde sunt?”

„Unde au fost înainte să le am eu?”

În urmă cu o sută de ani, ele nu erau aici, dar existau în pulberea pământului. Este adevărat? Apoi, în urmă cu vreo cincizeci de ani, au început să vină pe capul meu. De unde? Din praful pământului. Iar acum se întorc înapoi unde au fost. Este adevărat? Ele nu au fost, iar acum sunt. Ce este aceasta? Cine le-a făcut ceea ce sunt? Dumnezeu. Iată-L! El a făcut un tablou, iar eu doresc să fac parte din el.

„Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte? Mormântule, unde îți este biruința?” (1 Corintei 15.55).

Poate că într-una din aceste zile mă vei îngropa, dar frate, eu nu voi fi mort. Nu! Vă spun aceasta cu toată convingerea. Oh, noi vom învia. Aleluia! În dimineața învierii, legăturile morții vor fi rupte și noi vom învia, aleluia, noi vom învia! Nu există nimic care să mă poată ține de la înviere. Iadul nu are destui diavoli ca să mă poată opri să înviez. Nicăieri nu există nimic să mă poată ține de la înviere!

Eu am făgăduința lui Dumnezeu, am Duhul Sfânt; am ZOE, Viața veșnică a lui Dumnezeu. Trupul acesta bătrân vine din țărână, pentru că de acolo m-a luat Dumnezeu.

Și El, care m-a luat din țărâna pământului, nu mă va lăsa pentru că de fiecare dată când aud bătăile unui clopot de biserică, mă gândesc la vizita Îngerului, care a venit din prezența Sa și mi-a spus: „Să nu bei, să nu fumezi și să nu-ți întinezi trupul cu femei, pentru că atunci când vei fi mai bătrân, Eu am o lucrare cu tine!”

„Cine ești Tu?”

„Vei ști mai multe despre aceasta mai târziu.”

Și după ani, iată-L venind! El plutea acolo la botez,
Se arăta pe El Însuși. El Se declară pe Sine Însuși, răspunde, iar eu Îl văd
stând de fiecare dată acolo, pretutindeni.

Unde să merg
dacă El m-a făcut ceea ce sunt fără să pot avea de ales? Nu eu am mers
niciodată acolo în urmă să spun: „Charlie Branham, căsătorește-te cu Ella
Harvey și naște-mă pe mine!” Nu, domnule! Nu, nu eu am făcut această alegere,
ci Dumnezeu. Iar dacă El m-a făcut ceea ce sunt, fără să aleg, cu atât mai mult
când Duhul Sfânt vine peste mine, eu
spun: „Da, Doamne, Tu ești Creatorul meu. Te iubesc și Te accept ca Salvatorul
meu!”?

Cine mă va putea ține în praful pământului? Nimeni nu
va putea face aceasta, frate, pentru că nici o bucățică din calciul sau
potasiul creat de Dumnezeu nu se va risipi. *„Tot ce Mi-a dat Tatăl înainte
de întemeierea lumii, va veni la Mine.”* Iuh! Îmi vine să strig chiar acum!
*„Tot ce Mi-a dat Tatăl, va veni la Mine și niciunul dintre ei nu se va
pierde, ci Eu îi voi învia din nou la înviere.”* Eu L-am auzit chemând și am
venit la El. Atunci cine m-ar putea ține în pulberea pământului? În lumea
aceasta nu există destule pompe funebre ca să mă țină în țărână. Într-o zi voi
învia și atunci voi fi asemenea Lui, spălat în Sângele Lui, născut din Duhul
Lui! Aleluia!

De curând am fost vizitat de un bun prieten, Wilbur
Snyder, care lucrează la compania de asigurări. El mi-a zis:

„Billy, aș vrea să-ți vând o poliță de asigurări.”

„Mulțumesc”, am răspuns eu, „dar am deja una.” (Soția
mea m-a privit surprinsă, ca și cum ar fi spus: „De ce minți, băiete?”).

„Ai o asigurare?” m-a întrebat el mirat.

„Da, domnule.”

„La care companie?”

„Eu am primit o Asigurare binecuvântată,

Isus este al
meu,

Oh, ce gust
dinainte al gloriei divine!

Moștenitor al salvării procurate de Dumnezeu,

Născut din Duhul Lui, spălat în Sângele Lui.”

„Bine Billy,
dar această asigurare nu te va pune în mormânt.”

„Este adevărat. Ea nu mă va pune în mormânt, ci mă va scoate de acolo.” Aleluia! Eu nu mă îngrijorez cum să ajung acolo, ci cum să ies de acolo.

Asigurarea pe care o am eu îmi spune: „Eu îi voi aduce pe toți pe care Mi i-a dat Tatăl; toți sunt ai Mei.” Pe mine nu mă interesează

ce a făcut tatăl sau mama mea: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va veni la Mine...*” și: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...*” (Ioan 6.44).

Aleluia! Când i-a cunoscut El? Înainte de întemeierea lumii. Când a fost înjunghiat Mielul lui Dumnezeu, noi am fost înjunghiați împreună cu El. Amin. „Eu am hotărât Biserica mai dinainte.” Ce a hotărât El mai dinainte? Biserica. Cum ajungem noi în Biserică? „...*Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur Trup.*” (1 Corinteni 12.13). El a știut încă înainte de întemeierea lumii că noi vom fi acolo.

„Și aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte.

Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; și aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” (Romani 8.29-30).

Dumnezeu mi-a făgăduit în Cuvântul Său că Îl voi întâlni și că iadul nu are atât de mulți diavoli încât să poată ține pe vreunul din copiii Lui, pentru că ceea ce a spus Dumnezeu este „Da” și „Amin!”

Dacă cu o sută de milioane de ani înainte de întemeierea lumii, stelele dimineții cântau împreună, iar fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie; dacă îngerii se bucurau pentru ceea ce va face El, cum ar putea să ne țină diavolul în țărâna pământului? Nu, el nu va putea face aceasta!

Mai avem încă douăzeci de minute până la ora zece.
Sunteți fericiți?

„Oh, eu simt că aş călători,

Eu simt că aş călători.

Casa mea cerească

Este luminoasă şi atrăgătoare.

Eu simt că aş călători.

Oh, eu simt că aş călători,

Eu simt că aş călători,

Casa mea cerească

Este luminoasă şi atrăgătoare.

Eu simt că aş călători.”

Vă plac cântările vechi ca aceasta? Mai este un cântec vechi pe care obişnuiam să-l cântăm: „Harul şi mila m-au găsit pe mine. Acolo Steaua dimineţii străluceşte...”

Soră Gertie, îţi mai aminteşti cântecul acesta?

„Harul și mila m-au găsit,

Acolo Steaua dimineții strălucește

Luminând locuințele ei în jurul meu.”

Oh, da! „Lângă cruce...” Dă-ne tonul la cântarea aceasta, soră. Vino sus, te rog. Mie îmi plac toate aceste cântări pentru că sunt inspirate. Voi puteți sări cât vreți, în ce mă privește prefer harul și mila Lui.

Să cântăm:

„Isuse, ține-mă lângă cruce,

Acolo-i un izvor prețios

Fără plată, pentru toți.

Un râu vindecător

Curge din muntele Calvarului.

În cruce, în cruce

Să fie slava mea;

Până când sufletul meu răpit

Va găsi odihnă dincolo de râu.”

Oh, ce frumos! Gândiți-vă la aceasta. Ce s-ar fi
întâmplat dacă nu ar fi existat Salvatorul? Ce s-ar fi întâmplat dacă nu am fi
avut Cuvântul? Ce se întâmpla dacă nu te chema? Ce s-ar fi întâmplat dacă nu te-
ar fi cunoscut
mai dinainte și în seara aceasta ai fi fost pierdut ca restul lumii? Îl iubiți?
Oh, Doamne!

Să nu uitați serviciul de mâine dimineață, de la ora
9.30.

„În cruce, în cruce,

Să fie salvarea mea;

Până când sufletul meu răpit

Va găsi odihnă dincolo de râu.”

Acum aș vrea tonul la cântarea „La izvor este loc”.
Câți știu cântarea aceasta?

Dați mâna unul cu celălalt. Voi știți că este un loc
pentru toți metodiștii, pentru toți baptiștii, pentru penticostali... „La izvor
este loc pentru toți.”

Câți dintre voi cunosc acest cântec vechi? Haideți să ne dăm mâinile.

„Loc, loc, da, acolo este loc

Acolo la izvor este loc pentru tine;

Loc, loc, da, acolo este loc.

Acolo la izvor este loc pentru tine.

Oh, loc, loc, este loc suficient

Acolo la izvor este loc suficient pentru tine.

Oh, loc, loc, da, acolo este loc

Acolo la izvor este loc pentru tine.”

Acum am o surpriză pentru voi. Toate predicile (benzile și cărțile) se vor vinde la un preț foarte mic, chiar aici în adunare.

Să ne rugăm. Aduceți-i și pe cei bolnavi pentru că Dumnezeu ne va da un timp binecuvântat. Noi știm că El va face aceasta.

Dacă mai este ceva în neorânduială, să ne grăbim să

punem totul în ordine, pentru că în mijlocul vostru este un Duh înalt, cum nu a mai fost până acum. Înțelegeți? Și vă însărcinez înaintea lui Isus Hristos să nu îl mai lăsați să plece. Țineți cu tărie la ceea ce ați primit și mergeți înainte! Voi sunteți frați. Să nu uitați că nu fratele sau sora voastră fac ceva greșit, ci Satana este vinovatul. El umblă în jurul vostru și intră înăuntru. Vouă să vă pară rău de fratele sau sora respectivă și nu uitați: Cel ce face aceasta este Satana. Dacă în inima voastră apar asemenea stări, grăbiți-vă să le dați afară pentru că altfel vă vor răpune. Da, Satana vă va răpune, așa că stați departe de așa ceva! Amintiți-vă că:

„Acolo-i loc, loc din belșug,

Acolo-i loc pentru metodiști

Loc pentru bapțiști,

Loc pentru penticostali.

Acolo-i loc pentru toți.

Loc, loc, da, acolo este loc

Acolo la izvor este loc pentru tine.”

Câți dintre voi își amintesc vechiul nostru cântec de încheiere?

„Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării și necazului.

Acesta-ți va da bucurie și mângâiere

Ia-L peste tot unde mergi.”

Frate și soră Jeffreys, aș vrea să rămâneți cu noi
împreună cu băieții și toți ceilalți.

„În Numele lui Isus ne închinăm,

Și cădem în închinare la picioarele Lui.

Ca Rege al regilor în ceruri Îl vom încorona,

Când călătoria noastră se va sfârși.

Ia Numele lui Isus cu tine,

Ia-L ca un Scut în fiecare zi.

Oh, când ispita se apropie

Șoptește Numele sfânt în rugăciune.

O, eu Îl iubesc,

Iubesc minunatul Nume al lui Isus.”

Să ne ridicăm în picioare în timp ce vom cânta:

„Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării și al necazului.

El îți va da bucurie și tihnă,

Ia-L cu tine oriunde mergi.

Nume scump, o, cât e de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului;

Nume scump, o, cât e de dulce,

Nădejdea pământului și bucuria cerului.”

Să ne plecăm capetele și să cântăm din nou:

„La Numele lui Isus să ne plecăm,

Căzând în închinare la picioarele Lui,

Rege al regilor în cer Îl vom încorona,

Când călătoria noastră se sfârșește.

Nume scump, o, cât e de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului!

Nume scump, o, cât de dulce e!

Nădejdea pământului și bucuria cerului!”

Stați cu capetele plecate în continuare...

„Ia Numele lui Isus cu tine...”

- Amin -